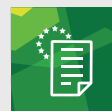

Raportul special

Corecțiile financiare în politica de coeziune

Un cadru complex și o singură decizie adoptată de Comisie până în prezent

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Cuprins

	Puncte
Sinteză	I-IV
Introducere	01-12
Politica de coeziune	01-02
Corecțiile financiare în politica de coeziune	03-09
Roluri și responsabilități în domeniul examinat	10-12
Sfera și abordarea auditului	13-17
Observații	18-77
Cadrul juridic complex îngreunează aplicarea de către Comisie a corecțiilor financiare	18-30
Scopul corecțiilor financiare nu este numai acela de a asigura legalitatea și regularitatea cheltuielilor UE	19-20
Procedura de corecție financiară nu este însoțită de un calendar de desfășurare clar definit	21-24
Procedura de aplicare a corecțiilor financiare nete obligatorii ale Comisiei este complexă și supusă unor limitări	25-26
Cadrul juridic pentru perioada 2021-2027 nu îmbunătățește semnificativ dispozițiile în comparație cu perioada precedentă	27-30
Comisia a adoptat ea însăși o singură decizie de corecție financiară și a propus corecții financiare care să fie aplicate de statele membre	31-65
Statele membre au efectuat corecții financiare pe baza controalelor Comisiei și a constatărilor de audit ale Curții	32-33
Deficiențe în evaluarea și aplicarea de către Comisie a corecțiilor financiare ca răspuns la constatările sale de audit	34-41
Comisia nu a efectuat nicio corecție financiară pe baza constatărilor de audit ale Curții, dar a solicitat statelor membre să facă acest lucru	42-46
Așa cum au fost aplicate de Comisie, dispozițiile pentru perioada 2014-2020 privind corecțiile financiare nete obligatorii nu au obținut rezultatele scontate	47-65

Raportarea cu privire la punerea în aplicare a corecțiilor financiare nu este suficient de fiabilă **66-77**

Valoarea totală a corecțiilor nu este prezentată, iar sumele raportate nu sunt suficient de fiabile **67-70**

Statele membre nu au raportat întotdeauna cu exactitate corecțiile financiare rezultate în urma controalelor efectuate de autoritățile de audit **71-72**

Corecțiile viitoare estimate nu reflectă capacitatea Comisiei de a identifica și de a corecta erorile care afectează cheltuielile din domeniul coeziunii **73-77**

Concluzii și recomandări **78-89**

Anexe

Anexa I – Cronologia procesului care conduce la o corecție financiară aplicată de Comisie, conform RDC 1303/2013

Anexa II – Cerințele stabilite în legislație pentru aplicarea corecțiilor financiare nete obligatorii în caz de deficiențe semnificative în sistemele de gestiune și control

Anexa III – Compararea corecțiilor viitoare estimate și a corecțiilor financiare efective pentru programele operaționale cu o rată de eroare reziduală de peste 2 %

Acronime

Glosar

Răspunsurile Comisiei

Calendar

Echipa de audit

Sinteză

I Politica de coeziune este pusă în aplicare prin metoda gestiunii partajate, ceea ce înseamnă că statele membre și Comisia Europeană au o responsabilitate comună pentru protejarea bugetului UE. Statele membre trebuie să se asigure că cheltuielile a căror rambursare o solicită de la bugetul UE nu sunt afectate de un nivel semnificativ de eroare. Comisia poate recupera de la statele membre fondurile UE care au fost plătite în mod necuvenit și răspunde în ultimă instanță în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru regularitatea cheltuielilor, prin intermediul procedurii anuale de descărcare de gestiune. Pentru a exclude cheltuielile neconforme din finanțarea acordată de UE, atât statele membre, cât și Comisia trebuie să efectueze corecții financiare atunci când este necesar.

II Curtea a examinat dacă abordarea în materie de corecții financiare în cadrul politicii de coeziune a fost bine gândită și dacă Comisia a utilizat-o în mod eficace pentru a proteja interesele financiare ale UE. Analiza a vizat cadrele de reglementare pentru perioadele 2014-2020 și 2021-2027, precum și aplicarea și raportarea corecțiilor financiare în perioada 2014-2020.

III În ansamblu, Curtea concluzionează că Comisia a detectat nereguli și deficiențe în sistemele de gestiune și control și a propus corecții financiare care au fost efectuate de statele membre. Trebuie precizat însă că prima decizie de corecție financiară pentru perioada 2014-2020 a fost adoptată de Comisie în septembrie 2025. După cum a constatat Curtea, capacitatea proprie a Comisiei de a efectua corecții financiare este limitată de mai mulți factori, în special de faptul că:

- o cadrul juridic care reglementează mecanismul de corecție financiară este complex și nu există termene-limită stricte. În plus, faptul că o neregulă trebuie să fie atribuită unui operator economic exclude din sfera sa de aplicare autoritățile responsabile de program, acționând în acest rol, însărcinate cu execuția bugetului Uniunii. Prin urmare, în situațiile care prezintă cel mai mare risc pentru bugetul UE, adică atunci când o autoritate responsabilă de programe nu reușește să asigure funcționarea eficace a sistemului de gestiune și control, acest factor, de unul singur, nu poate conduce la o corecție financiară netă obligatorie impusă de Comisie;
- o cadrul juridic instituit pentru perioada 2021-2027 nu îmbunătățește semnificativ dispozițiile în comparație cu perioada 2014-2020;

- în unele cazuri, Comisia a cuantificat greșit corecțiile propuse și s-a abătut de la dispozițiile legislației UE prin faptul că a limitat sfera auditurilor viitoare ale autorităților naționale;
- au existat cazuri în care inițierea procedurilor de corecție financiară a fost întârziată și durata aferentă prelungită din cauza activității suplimentare de verificare necesare după raportul final de audit și a procesului îndelungat de urmărire în care Comisia și statele membre vizate au încercat să ajungă la un acord cu privire la cuantumul corecțiilor financiare;
- în contextul răspunsului său la anumite audituri ale Curții, Comisia a fost foarte lentă în a reacționa la constatările acesteia;
- au existat cazuri în care Comisia și-a revizuit constatările finale de audit fără o justificare suficientă, precum și cazuri de constatări cuantificabile identificate de Curte, dar cărora Comisia nu le-a dat urmărire;
- Comisia nu a definit suficient de clar criteriile de evaluare a deficiențelor semnificative și categoriile de cerințe-cheie pentru a asigura o evaluare obiectivă. În mai multe cazuri, ea nu a aplicat o corecție financiară netă obligatorie, deși criteriile juridice erau îndeplinite. Atunci când a lansat procedura de corecție financiară netă obligatorie cu impact asupra fondurilor primite de statele membre, a făcut acest lucru după mai bine de trei ani de la îndeplinirea criteriilor juridice și a propus cantumuri ale corecțiilor financiare mai mici decât trebuia;
- Comisia raportează cu privire la corecțiile financiare efectuate de statele membre, dar informațiile pe care le furnizează sunt incomplete și nu sunt suficient de fiabile.

IV Pe baza acestor concluzii, Curtea recomandă Comisiei:

- să aplice corecții financiare în modul prevăzut de cadrul juridic;
- să asigure punerea în aplicare la timp a corecțiilor financiare;
- să asigure consecvența în evaluarea sistemelor de gestiune și control și în evaluarea deficiențelor semnificative;
- să îmbunătățească transparența și exactitatea declarării corecțiilor în rapoartele anuale de activitate și în raportul anual privind gestiunea și performanța pentru politica de coeziune.

Introducere

Politica de coeziune

01 Politica de coeziune este pusă în aplicare prin metoda gestiunii partajate¹, ceea ce înseamnă că statele membre și Comisia Europeană² au o responsabilitate comună pentru protejarea bugetului UE. În perioada de programare 2014-2020, bugetul politicii de coeziune, inclusiv Asistența de redresare pentru coeziune și teritoriile Europei (REACT-EU), s-a ridicat la 404,8 miliarde de euro sub formă de finanțare din partea UE³. Statele membre trebuie să se asigure că cheltuielile a căror rambursare o solicită de la bugetul UE nu sunt afectate de un nivel semnificativ de eroare. Comisia trebuie să ia măsuri pentru a recupera de la statele membre fondurile UE care au fost plătite în mod necuvenit în cazul în care acestea nu corectează ele însele cheltuielile respective, în conformitate cu responsabilitatea pe care o au.

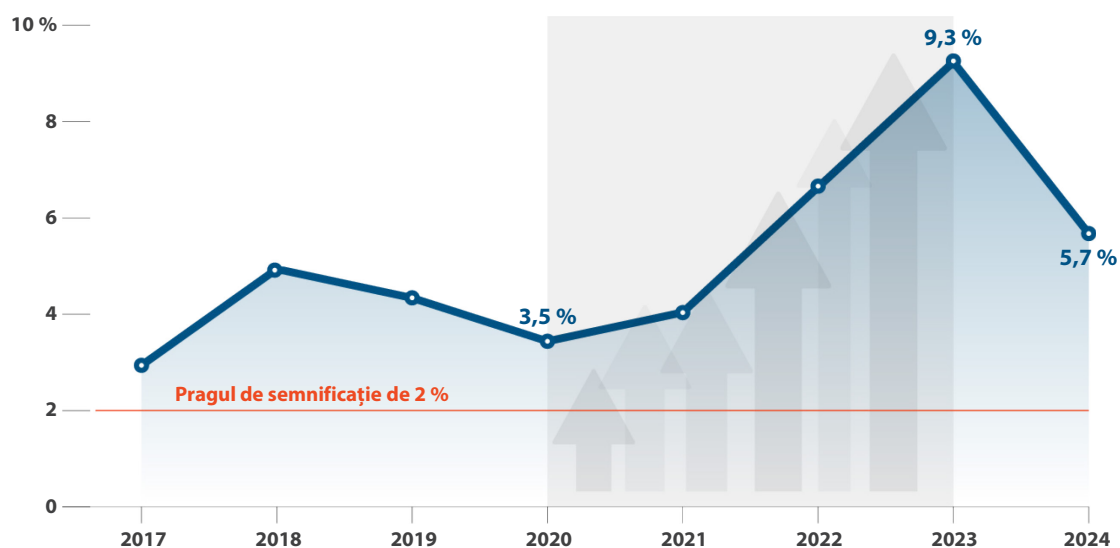
02 În rapoartele sale anuale, Curtea constată sistematic că, în domeniul politicii de coeziune, rata de eroare depășește pragul de semnificație de 2 %, ceea ce arată potențialul de măsuri corective suplimentare care există. În ultimii ani, rata estimată pentru acest domeniu a depășit cu mult pragul, după cum se arată în *figura 1*.

¹ Articolul 74 din [Regulamentul privind dispozițiile comune \(RDC\) nr. 1303/2013](#).

² Articolul 325 din [Tratatul privind Uniunea Europeană](#).

³ [Platforma de date deschise din domeniul coeziunii](#), Comisia Europeană.

Figura 1 – Rata de eroare estimată de Curte pentru cheltuielile în domeniul coeziunii, 2017-2024

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza rapoartelor sale anuale.

Corecțiile financiare în politica de coeziune

03 Pentru a exclude cheltuielile neconforme din finanțarea acordată de UE, statele membre și Comisia⁴ trebuie să procedeze la corecții financiare. În domeniul coeziunii, acestea sunt reglementate de Regulamentul privind dispozițiile comune (RDC). Există un RDC⁵ aplicabil perioadei 2014-2020 și unul pentru perioada 2021-2027⁶.

Corecții financiare aplicate de statele membre

04 Atunci când detectează nereguli, autoritățile responsabile de programe din statele membre aplică corecții financiare prin deducerea cheltuielilor neconforme din declarațiile de cheltuieli sau din conturile pe care le transmit Comisiei. Ele pot înlocui cheltuielile neeligibile cu alte cheltuieli pe care le consideră conforme cu legile și reglementările în cadrul aceluiași program operațional⁷. Nivelul general de finanțare din partea UE pentru programul respectiv este deci menținut.

⁴ Articolul 85 din RDC 1303/2013.

⁵ RDC 1303/2013.

⁶ RDC 2021/1060.

⁷ Articolul 143 alineatul (3) din RDC 1303/2013.

05 Corecțiile financiare efectuate de statele membre rezultă în urma auditurilor realizate de autoritățile naționale de audit (3,4 miliarde de euro de la începutul perioadei 2014-2020⁸), din verificările de gestiune, dar și din auditurile Comisiei și din măsurile luate ca urmare a auditurilor Curții și a investigațiilor efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF).

Corecții financiare aplicate de Comisie

06 Așa cum se prevede în RDC, atunci când Comisia detectează cheltuieli neconforme⁹ declarate spre rambursare din fonduri ale UE sau constată o deficiență semnificativă în sistemul de gestiune și control, ea informează statul membru cu privire la concluziile sale provizorii. Dacă este de acord cu constatările Comisiei, statul membru efectuează corecția financiară după metoda descrisă la punctele **04** și **05** de mai sus¹⁰. În acest scop, el exclude cheltuielile în cauză și are dreptul să reutilizeze fondurile pentru a acoperi cheltuieli conforme.

07 În eventualitatea unui dezacord între Comisie și statul membru, Comisia este cea care trebuie să adopte o decizie de corecție financiară¹¹. Într-un astfel de caz, statului membru nu i se permite să înlocuiască cheltuielile neconforme cu alte cheltuieli eligibile, iar finanțarea pe care o primește de la UE este redusă definitiv. Întrucât toate corecțiile financiare decise de Comisie reduc definitiv fondurile alocate statului membru, ele sunt denumite „corecții financiare nete”.

⁸ Anexele la [Raportul anual de activitate pe 2024 al DG REGIO](#), p. 119 și la [Raportul anual de activitate pe 2024 al DG EMPL](#), p. 118.

⁹ În conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 144 din RDC 1303/2013.

¹⁰ *Ibidem*, articolul 145 alineatul (5).

¹¹ Articolul 145 alineatul (6) din RDC 1303/2013.

08 În cazul în care Comisia sau Curtea detectează nereguli care demonstrează o deficiență semnificativă în funcționarea eficace a sistemului de gestiune și control operat de un stat membru și această deficiență nu a fost identificată, raportată și corectată de statul membru înainte de data detectării¹², Comisia trebuie să efectueze o corecție financiară indiferent dacă statul membru este sau nu de acord. Reducerea directă a fondurilor UE aflate la dispoziția unui stat membru pentru programul operațional în cauză este menită să acționeze ca factor disuasiv și să sublinieze importanța respectării normelor UE. Pentru că reducerea prevăzută la articolul 145 alineatul (7) din RDC nu poate fi evitată prin acordul statului membru de a implementa corecții naționale, Curtea utilizează în prezentul raport termenul „corecții financiare nete obligatorii” pentru a desemna această categorie. Corecțiile respective sunt obligatorii în sensul că nu există nicio posibilitate ca statele membre să înlocuiască cheltuielile, spre deosebire de cazul corecțiilor financiare menționate la punctele **06** și **07**.

09 În rapoartele anuale de activitate pe 2024, Comisia a precizat că statele membre efectuaseră corecții financiare în valoare de 1,4 miliarde de euro de la începutul perioadei 2014-2020, în urma auditurilor proprii ale Comisiei (în 79 % din cazuri), a auditurilor Curții (14 %) și a investigațiilor OLAF (7 %)¹³. Până la sfârșitul lunii septembrie 2025, Comisia adoptase prima sa decizie de corecție financiară pentru perioada 2014-2020.

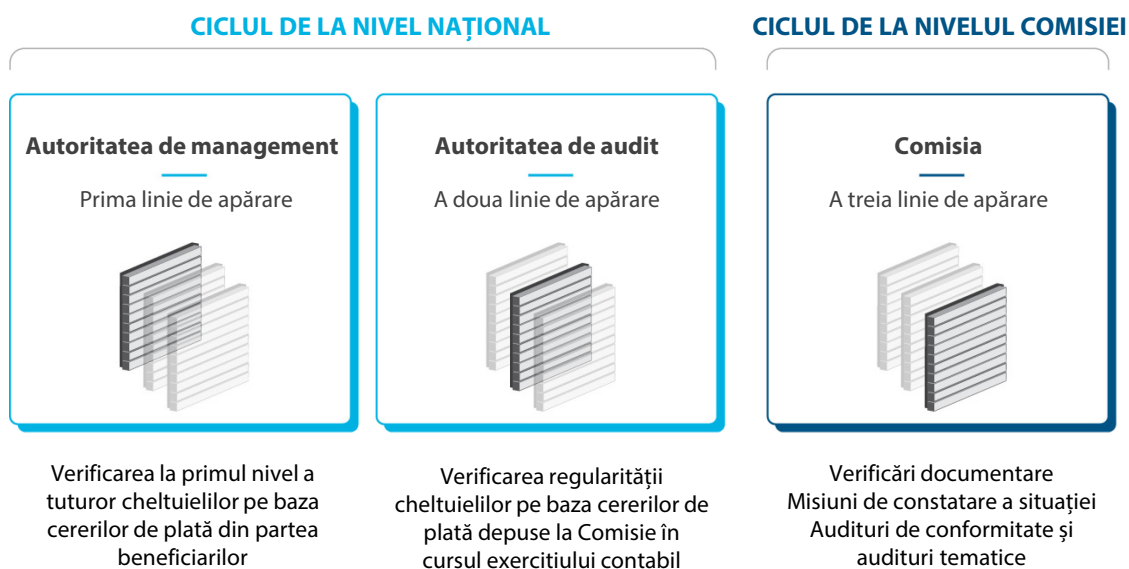
Roluri și responsabilități în domeniul examinat

10 Există trei niveluri de control și asigurare menite să garanteze regularitatea cheltuielilor din cadrul politicii de coeziune (a se vedea **figura 2**).

¹² *Ibidem*, articolul 145 alineatul (7).

¹³ Anexele la Raportul anual de activitate pe 2024 al DG REGIO, p. 120 și la Raportul anual de activitate pe 2024 al DG EMPL, p. 119.

Figura 2 – Cadrul de control intern și de asigurare din domeniul politicii de coeziune

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza figurii 4 din [Documentul de analiză nr. 03/2024](#).

11 Conform legislației UE, „[s]tatele membre sunt în primul rând responsabile pentru investigarea neregulilor și pentru efectuarea corecțiilor financiare necesare, precum și pentru recuperarea creditelor”¹⁴. Activitatea combinată de verificare desfășurată la nivelul statelor membre de autoritățile de management și de cele de verificare se concretizează într-un produs-cheie cunoscut sub denumirea de „pachet de asigurare”.

12 În [Raportul special din 2017 privind măsurile preventive și corecțiile financiare pentru perioada 2007-2013](#), Curtea a concluzionat că, în ansamblu, Comisia a utilizat în mod eficace măsurile de care dispunea în perioada 2007-2013 pentru a proteja bugetul UE de cheltuieli neconforme. Pe de altă parte, ea a ajuns la concluzia că Comisia s-a confruntat cu dificultăți în monitorizarea punerii în aplicare a corecțiilor financiare și că informațiile furnizate de statele membre cu privire la punerea în aplicare nu erau suficiente pentru o monitorizare temeinică. Curtea a mai constatat că dispozițiile normative pentru perioada 2014-2020 au consolidat considerabil poziția Comisiei privind protejarea bugetului UE, în special prin integrarea corecțiilor financiare în pachetul anual de asigurare și obligând Comisia să aplice corecții financiare în anumite circumstanțe. Curtea a recomandat Comisiei să instituie un sistem integrat de monitorizare a măsurilor corective, să utilizeze în mod eficace dispozițiile consolidate și să impună corecții financiare ori de câte ori este necesar.

¹⁴ Articolul 143 alineatul (1) din RDC 1303/2013.

Sfera și abordarea auditului

13 În cadrul acestui audit, Curtea a evaluat dacă abordarea urmată în materie de corecții financiare în cadrul politicii de coeziune este bine concepută și dacă Comisia a utilizat în mod eficace acest mecanism pentru a proteja interesele financiare ale UE în perioada 2014-2020.

14 S-a examinat, în special, măsura în care:

- o cadrul de reglementare, atât cel pentru perioada 2014-2020, cât și cel pentru perioada 2021-2027, oferă Comisiei o bază adecvată pentru a impune corecții financiare atunci când este necesar;
- o Comisia a utilizat în mod adecvat propriile constatări de audit și constatările auditurilor Curții pentru a aplica corecții financiare în timp util, în conformitate cu legislația;
- o Comisia a instituit un sistem solid de raportare cu privire la punerea în aplicare a corecțiilor financiare.

15 Auditul acoperă perioada de cheltuieli 2014-2020, pe baza cheltuielilor declarate în exercițiile financiare 2017-2023. Curtea a evaluat și cadrul de reglementare pentru corecțiile financiare aplicabil în perioada 2021-2027. Probele au fost obținute din următoarele surse:

- o examinarea legislației relevante a UE, a jurisprudenței, a literaturii academice, a rapoartelor de evaluare și a documentelor de politică;
- o analiza instrucțiunilor furnizate statelor membre, precum și orientările și procedurile interne ale Comisiei pentru efectuarea corecțiilor financiare;
- o examinarea rapoartelor Serviciului de Audit Intern al Comisiei;
- o examinarea și analizarea unui eșantion de cazuri (audituri) pentru a evalua modul în care Comisia a identificat și a evaluat neregulile și cum au fost reflectate acestea în corecțiile financiare;
- o analiza cantitativă a datelor extrase din sistemele Comisiei și din rapoarte publicate;
- o reuniuni cu personalul Comisiei.

16 În scopul evaluării, Curtea a prelevat trei eşantioane distincte bazate pe o analiză a riscurilor, ținând seama de importanța neregulilor identificate și de durata procedurilor, mai precis:

- (a) 16 audituri ale Comisiei care propuneau corecții financiare;
- (b) 15 audituri ale Curții care indicau erori cuantificabile;
- (c) 14 audituri ale Comisiei și 2 ale Curții care identificau erori semnificative susceptibile să antreneze corecții financiare nete obligatorii din partea Comisiei.

17 Curtea a ales momentul acestui audit astfel încât principalele părți interesate să poată lua în considerare rezultatele obținute pentru închiderea viitoare a programelor operaționale din perioada 2014-2020 și pentru punerea în aplicare a perioadei 2021-2027. Sperăm că acest raport va contribui la discuțiile privind eventuale îmbunătățiri legislative viitoare care acoperă conceperea și aplicarea corecțiilor financiare.

Observații

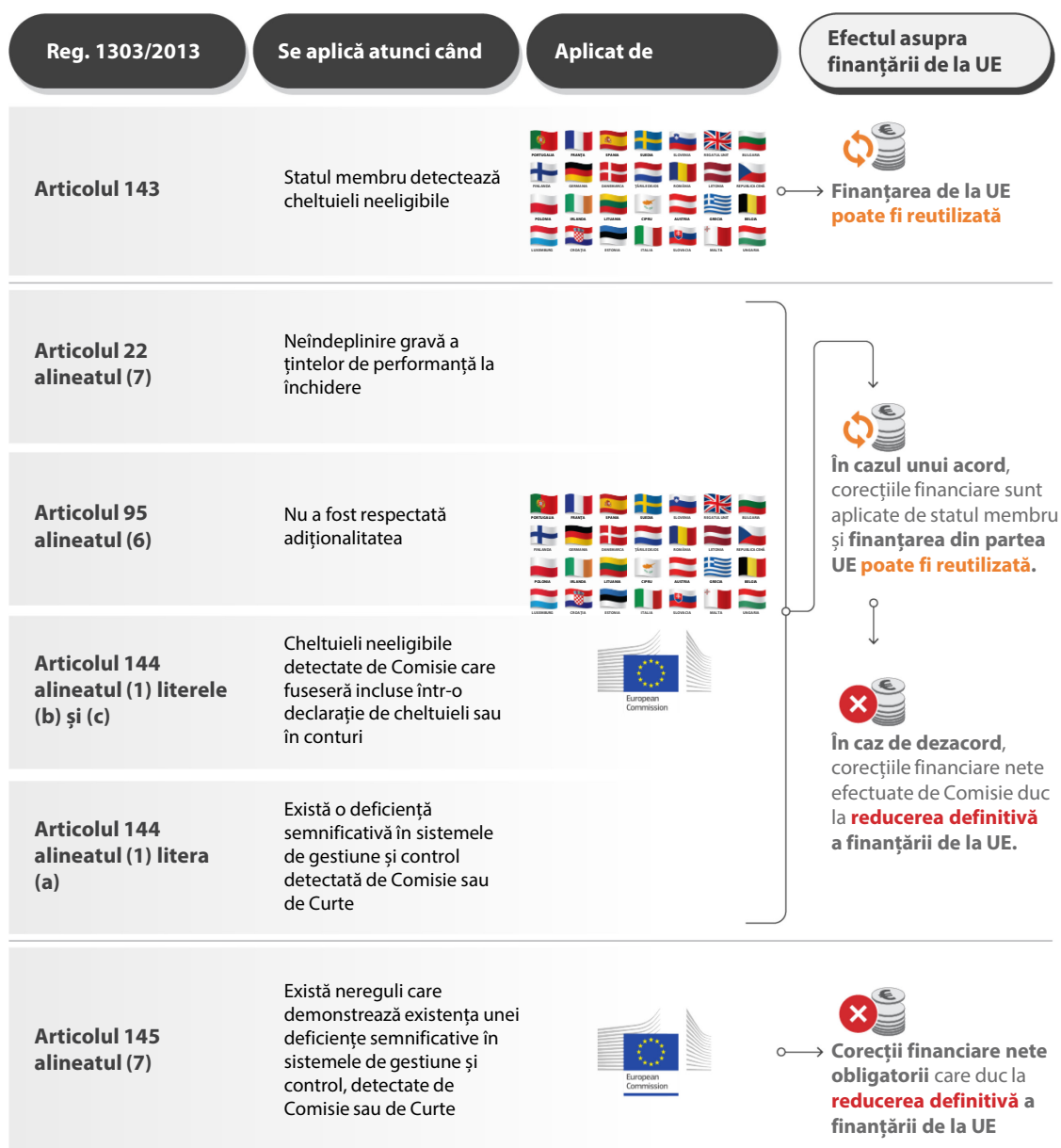
Cadrul juridic complex îngreunează aplicarea de către Comisie a corecțiilor financiare

18 Curtea a verificat dacă legislația stabilește obiective clare pentru corecțiile financiare, dacă procedura de aplicare a acestora este simplă și dacă legislația asigură echilibrul adecvat între a fi suficient de prescriptivă și a permite Comisiei să acționeze de manieră proporțională atunci când aplică corecții financiare. În fine, Curtea a evaluat dacă modificările aduse cadrului juridic pentru perioada 2021-2027 corectează deficiențele dispozițiilor anterioare.

Scopul corecțiilor financiare nu este numai acela de a asigura legalitatea și regularitatea cheltuielilor UE

19 Aplicarea corecțiilor financiare este prevăzută în legislația UE. Curtea a evaluat dacă dispozițiile aferente stabilesc obiective clare pentru utilizarea corecțiilor. S-a constatat că legislația UE definește diferite situații în care trebuie aplicate corecții financiare, ilustrate în *figura 3*.

Figura 3 – Tipurile de corecții financiare în domeniul coeziunii

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1303/2013.

20 Scopul corecțiilor financiare este de a exclude de la finanțarea de către Uniune orice cheltuieli care nu respectă legislația aplicabilă¹⁵. Corecțiile financiare efectuate de Comisie servesc, de asemenea, „pentru a proteja bugetul Uniunii”¹⁶. Curtea observă că, pe lângă obiectivul de a asigura legalitatea și regularitatea, corecțiile financiare au multiple alte finalități, mai precis să asigure că:

- statele membre gestionează fondurile UE în mod judicios;
- finanțarea din partea UE nu este pusă în pericol de deficiențe semnificative în funcționarea eficace a sistemelor de gestiune și control ale statelor membre;
- corecțiile financiare efectuate de Comisie au drept consecință o pierdere definitivă de finanțare de la UE pentru statul membru, în sensul că întreaga finanțare sau o parte din finanțarea alocată pentru programul operațional este redusă definitiv (a se vedea punctele [06-09](#)).

Procedura de corecție financiară nu este însoțită de un calendar de desfășurare clar definit

21 Pentru a fi eficace și eficiente, corecțiile financiare ar trebui să fie puse în aplicare într-un interval de timp bine definit. Prin urmare, cadrul juridic ar trebui să includă dispoziții cu termene-limită precise. Curtea a examinat dispozițiile din legislație care prevăd momentul în care Comisia ar trebui să lanseze procedura de corecție financiară și durata procedurii.

22 S-a constatat că RDC 1303/2013 nu precizează cât de repede trebuie să lanseze Comisia procedura de corecție financiară după ce a luat cunoștință de nereguli și/sau de deficiențe semnificative. Comisia lansează procedura informând statul membru cu privire la concluziile sale provizorii și la intenția de a aplica corecții financiare.

23 În plus, legislația nu prevede un termen pentru finalizarea întregii proceduri. Unele etape individuale sunt delimitate în timp (a se vedea etapele evidențiate cu caractere albine în [anexa I](#)), dar altele nu sunt însoțite de un termen-limită și pot prelungi deci procedura *sine die*.

¹⁵ Articolul 85 alineatul (1) din RDC 1303/2013.

¹⁶ *Ibidem*, considerentul 72.

24 Cadrul juridic conferă Comisiei o marjă de apreciere atât în ceea ce privește momentul lansării procedurii de corecție financiară, cât și în ceea ce privește durata acesteia. Nu există un termen-limită legal sau un calendar bine definit în raport cu care să se evalueze aplicarea corecțiilor financiare de către Comisie (a se vedea punctul **40** pentru durata efectivă a cazurilor eșantionate).

Procedura de aplicare a corecțiilor financiare nete obligatorii ale Comisiei este complexă și supusă unor limitări

25 Pentru a putea fi aplicată în mod eficace și eficient, legislația ar trebui să fie clară, precisă și simplă. Conform constatărilor Curții, cadrul juridic prevede o multitudine de condiții care trebuie toate îndeplinite pentru ca Comisia să poată aplica o corecție financiară netă obligatorie. De asemenea, Comisia trebuie să ia în considerare proporționalitatea corecției financiare pe care dorește să o propună, proces care implică trei condiții suplimentare (a se vedea *anexa II*).

26 Pentru a fi eficace, corecțiile financiare nete obligatorii trebuie aplicate în situațiile relevante. Or, conform legislației UE, corecțiile financiare nete obligatorii pot fi aplicate numai în caz de nereguli care demonstrează o deficiență semnificativă în funcționarea eficace a sistemului de gestiune și control. Neregulile pot rezulta doar dintr-un act sau dintr-o omisiune a unui operator economic. Autoritățile responsabile de programe, în acest rol, nu sunt operatori economici. Prin urmare, după logica utilizată de dispozițiile legislației UE, ele nu pot comite nereguli. Altfel spus, în situațiile care prezintă cel mai mare risc pentru bugetul UE, adică atunci când o autoritate responsabilă de programe nu reușește să asigure funcționarea eficace a sistemului de gestiune și control¹⁷, acest factor, de unul singur, nu poate conduce la o corecție financiară netă obligatorie impusă de Comisie.

Cadrul juridic pentru perioada 2021-2027 nu îmbunătățește semnificativ dispozițiile în comparație cu perioada precedentă

27 Legislația pentru perioada 2021-2027 ar fi trebuit să se bazeze pe perioadele anterioare și să remedieze deficiențele din acestea. Curtea a examinat dacă așa s-a întâmplat și în realitate.

¹⁷ Anexa IV la [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) nr. 480/2014 al Comisiei](#).

28 O simplificare notabilă a noului cadru juridic este că cheltuielile neconforme care figurează în conturile acceptate de Comisie ar trebui să conducă la o corecție financiară netă obligatorie din partea Comisiei chiar și în absența unei deficiențe semnificative în sistemele de gestiune și control. Această nouă dispoziție nu se aplică însă decât atunci când neregulile „nu au fost depistate și raportate de statul membru”¹⁸. În consecință, dacă un stat membru detectează și raportează o neregulă, dar nu o corectează, Comisia nu poate impune o corecție financiară netă obligatorie.

29 Curtea ia notă și de faptul că, în perioada 2014-2020, existența unor deficiențe semnificative în sistemul de gestiune și control, demonstrată prin nereguli, antrena corecții financiare nete obligatorii prin care finanțarea UE pentru statul membru era redusă definitiv, atât pentru deficiența semnificativă, cât și pentru nereguli. În perioada 2021-2027, aceeași situație ar duce la un rezultat diferit, dat fiind că numai neregulile detectate ar urma să antreneze o corecție financiară netă obligatorie¹⁹.

30 În ceea ce privește stabilirea de termene-limită pentru lansarea procedurii de corecție financiară, situația nu s-a schimbat față de perioada anterioară (a se vedea punctele 22-24). Noul cadru juridic nu este prescriptiv cu privire la acest aspect și, în continuare, nu există termene definite pentru diferitele etape pe care Comisia trebuie să le parcurgă pentru a aplica corecții financiare.

Comisia a adoptat ea însăși o singură decizie de corecție financiară și a propus corecții financiare care să fie aplicate de statele membre

31 Comisia are obligația legală de a aplica corecții financiare atunci când este necesar. Curtea a examinat dacă Comisia a aplicat corecțiile financiare necesare atunci când constatările sale de audit sau cele ale auditurilor Curții au identificat nereguli. S-a examinat, de asemenea, dacă Comisia a aplicat corecțiile financiare nete obligatorii în caz de nereguli care demonstrează deficiențe semnificative în sistemele de gestiune și control ale statelor membre.

¹⁸ Articolul 104 alineatul (1) litera (b) din RDC 2021/1060.

¹⁹ Articolul 104 alineatul (4) din RDC 2021/1060.

Statele membre au efectuat corecții financiare pe baza controalelor Comisiei și a constatărilor de audit ale Curții

32 Comisia are obligația de a efectua corecții financiare pentru a exclude de la finanțarea de către Uniune orice cheltuieli care nu respectă legislația²⁰. Până la sfârșitul lunii aprilie 2025, Comisia lansase 28 de proceduri de corecție financiară, dintre care 4 pentru corecții financiare nete obligatorii. Dintre acestea, erau finalizate 18 proceduri. Doar una a condus la o decizie a Comisiei de impunere a unei corecții financiare.

33 Între începutul perioadei de programare 2014-2020 și închiderea conturilor anuale pe 2024, controalele efectuate de Comisie au dus la corecții financiare de peste 1 miliard de euro efectuate de statele membre. De asemenea, Comisia a propus statelor membre corecții financiare și ca răspuns la constatările auditurilor realizate de Curte. Astfel, corecțiile financiare la care au procedat statele membre în urma unor astfel de propuneri se ridică la peste 198 de milioane de euro de la începutul perioadei 2014-2020²¹.

Deficiențe în evaluarea și aplicarea de către Comisie a corecțiilor financiare ca răspuns la constatările sale de audit

34 Comisia are obligația să lanseze o procedură de corecție financiară atunci când propriile audituri identifică nereguli și/sau deficiențe semnificative ale unui sistem de gestiune și control. Curtea a verificat dacă Comisia a efectuat corecții financiare în conformitate cu legislația aplicabilă și cu propriile orientări. Pe baza cazurilor incluse în eșantion, a fost examinată, de asemenea, rapiditatea cu care Comisia a acționat.

²⁰ Articolul 85 alineatul (1) din RDC 1303/2013.

²¹ Anexele la Raportul anual de activitate pe 2024 al DG REGIO, p. 120 și la Raportul anual de activitate pe 2024 al DG EMPL, p. 119.

În unele cazuri, Comisia a cuantificat greșit corecțiile propuse

35 Corecțiile financiare pot fi aplicate numai cheltuielilor deja declarate Comisiei, iar cuantificarea ar trebui să se bazeze pe cazurile distincte de nereguli identificate. Dacă nu este posibilă o cuantificare precisă, se poate aplica o corecție forfetară²². În acest caz, autoritățile de audit ale statelor membre trebuie oricum să verifice cheltuielile care vor fi declarate în viitor²³. Pe baza unui eșantion de 16 audituri ale Comisiei, Curtea a examinat natura corecțiilor financiare propuse de Comisie.

36 Curtea a identificat trei cazuri în care Comisia a propus o corecție forfetară sistemică, deși ar fi trebuit să își bazeze cuantificarea pe erori detectate individual (cuantificabile). Într-unul din aceste cazuri, ea a propus corecții forfetare preventive pentru cheltuieli care urmau să fie declarate în viitor și le-a prezentat în mod greșit ca fiind „corecții”. Comisia a căzut de acord cu statul membru în cazul respectiv că autoritatea de audit nu trebuia să auditeze contractele care făceau obiectul reducerii forfetare, ceea ce nu era în conformitate cu legislația UE (a se vedea [caseta 1](#)).

Caseta 1

Comisia a propus o corecție forfetară sistemică redusă în loc să aplice corecții distincte mai mari

În cursul unui audit de conformitate efectuat în Slovacia, Comisia a constatat că două contracte fuseseră atribuite în mod incorect unor operatori economici a căror participare ar fi trebuit exclusă din cauza unei încălcări grave a obligațiilor profesionale. În conformitate cu propriile orientări privind corecțiile financiare, Comisia a propus o corecție financiară de 25 % pentru toate cheltuielile din cadrul acestor contracte. În cursul procedurii ulterioare de corecție financiară, s-a constatat că era posibil ca 46 de contracte să fi fost afectate de aceeași neregulă. Comisia a convenit să aplice o corecție forfetară de 10 % tuturor acestor contracte, inclusiv celor două auditate inițial. Întrucât Comisia a identificat neregula în aceste contracte specifice, valoarea cheltuielilor neconforme a putut fi cuantificată, iar contractele auditate ar fi trebuit să facă obiectul unei corecții financiare specifice de 25 %. Comisia nu a evaluat separat restul de 46 de contracte și nu a obținut o astfel de evaluare de la statele membre. În schimb, aceste contracte au făcut obiectul unei corecții forfetare de 10 %.

²² Articolul 85 și articolul 144 alineatul (1) din RDC 1303/2013.

²³ *Ibidem*, articolul 127 alineatul (1).

Comisia a solicitat reduceri pentru cheltuieli nedeclarate și a exclus contractele aferente din sfera auditurilor viitoare

Un audit al Comisiei a concluzionat că sistemul maghiar de gestiune și control în domeniul achizițiilor publice funcționa doar parțial și necesita îmbunătățiri substanțiale. Comisia a solicitat autorităților maghiare să aplice o corecție financiară forfetară de 10 % pentru toate cheltuielile declarate, ceea ce s-a soldat cu o deducere declarată de 157,2 milioane de euro efectuată de statul membru. Mai mult, această reducere forfetară a fost propusă și pentru cheltuieli viitoare din toate contractele afectate și a fost catalogată greșit ca fiind o „corecție”. Comisia a convenit cu autoritatea de audit că aceasta nu ar trebui să auditeze în viitor contractele acoperite de reducerea forfetară (cu excepția cazului în care survin evenimente ulterioare).

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

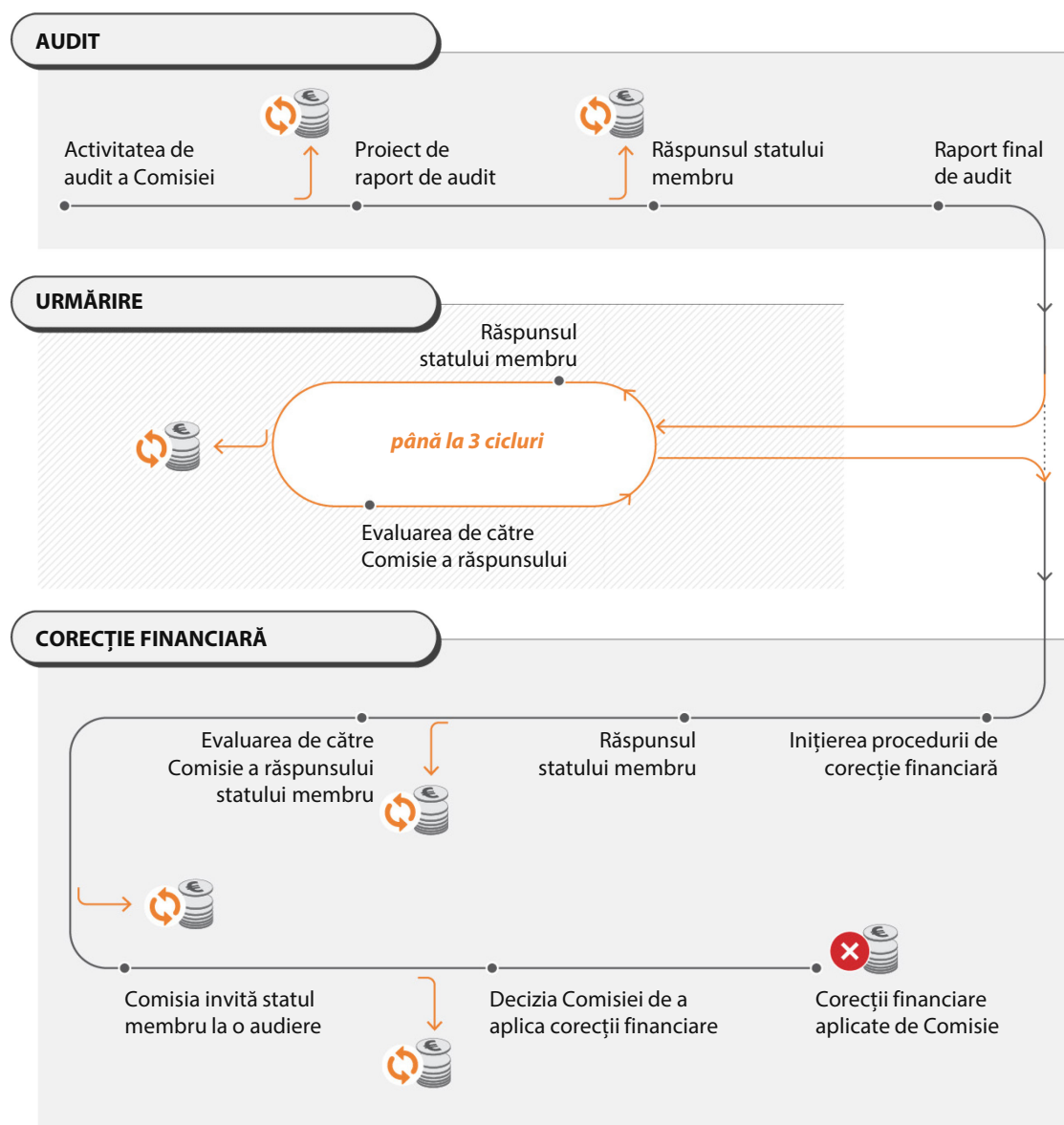
Comisia a lansat proceduri de corecție financiară la mult timp după rapoartele finale de audit și, în unele cazuri, nu a lansat deloc astfel de proceduri

37 Legislația UE prevede că Comisia lansează o procedură de corecție financiară informând statul membru în cauză cu privire la concluziile sale provizorii. Momentul în care Comisia ar trebui să lanseze procedura nu este însă prevăzut cu precizie (a se vedea punctele [22-24](#)). Pentru a preveni întârzieri nejustificate în proces, Curtea consideră că procedura ar putea fi lansată imediat după finalizarea raportului final de audit, care prezintă constatările finale, concluziile și recomandările auditorilor Comisiei.

38 S-a constatat că Comisia nu a lansat proceduri de corecție financiară cu promptitudine după aprobarea raportului final de audit. Deși modul de derulare a procedurii de corecție financiară este prevăzut în legislație, Comisia desfășoară mai întâi una sau mai multe runde de „urmărire”, lăsând statelor membre un timp suplimentar pentru a prezenta probe adiționale (a se vedea [anexa I](#)). Această procedură nu este inclusă în legislație. Pentru cele 16 cazuri din eșantionul Curții (referitoare la 10 state membre diferite), intervalul de timp dintre data raportului final de audit al Comisiei și închiderea fazei de urmărire descrise mai sus a fost, în medie, de 588 de zile. Curtea a constatat că acest lucru se explica în mare parte prin faptul că observațiile din rapoartele finale de audit nu erau suficient fundamentate și nu prezentau întotdeauna o poziție finală. În aceste condiții, au fost necesare activități de audit suplimentare după raportul final de audit, pentru a cuantifica cu precizie corecțiile financiare necesare.

39 Durata procesului depinde, de asemenea, de timpul necesar pentru a ajunge la un acord, care este abordarea preferată de Comisie, deoarece evită eventuale proceduri judiciare ulterioare îndelungate, inclusiv schimburi de vederi privind proporționalitatea corecțiilor (a se vedea punctul 06). În 14 dintre cele 16 cazuri din eșantion, Comisia și statul membru au ajuns la un acord în cursul etapei de urmărire. Acest acord poate surveni în orice moment al procesului, astfel cum se arată în *figura 4*. În celelalte 2 cazuri, Comisia a lansat o procedură de corecție financiară în cursul căreia s-a ajuns, de asemenea, la un acord. Aceste două proceduri au fost deci închise și ele fără o reducere definitivă a finanțării din partea UE.

Figura 4 – Procesul care conduce la corecții financiare ca răspuns la auditurile Comisiei

În cazul unui acord, corecțiile financiare efectuate de statul membru permit **reutilizarea finanțării de la UE**

În caz de dezacord, corecțiile financiare efectuate de Comisie duc la **reducerea definitivă a finanțării de la UE**

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza RDC 1303/2013 și pe baza practicii Comisiei.

Odată lansată de Comisie, o procedură de corecție financiară durează peste doi ani

40 Timpul necesar pentru principalele etape ale unei proceduri de corecție financiară nu ar trebui să fie mai lung decât este necesar, pentru a asigura în timp util protecția intereselor financiare ale UE atunci când se exclud cheltuieli neconforme care au fost detectate. În cele două cazuri din eșantionul Curții în care Comisia a lansat o corecție financiară, procedura a durat 812 și, respectiv, 893 de zile (2,2 și, respectiv, 2,5 ani) (a se vedea [caseta 2](#)). Adăugând timpul petrecut în etapele de urmărire, Comisia a avut nevoie de un total de 1 220 și, respectiv, 1 331 de zile pentru a trata aceste două cazuri (3,3 și 3,7 ani).

Caseta 2

Schimburi îndelungate care conduc la o reducere a corecțiilor financiare

Într-un audit al unui program operațional german, Comisia a concluzionat că autoritatea contractantă a atribuit în mod incorect un contract, deoarece normele UE aplicabile nu au fost respectate (obligația de publicare în cazul unei proceduri competitive de atribuire). În consecință, ar fi trebuit să se aplice o corecție financiară de 100 %, în conformitate cu propriile orientări ale Comisiei, care sunt concepute pentru a asigura aplicarea consecventă în toate statele membre.

Pe tot parcursul procedurii, autoritățile naționale au susținut că nu a existat nicio încălcare a normelor UE. Cu toate acestea, statul membru și-a exprimat disponibilitatea „de a accepta o corecție financiară de 25 %, în pofida interpretării diferite date legislației” pentru a permite „finalizarea procedurii de corecție financiară în timp util”. La 812 zile de la lansarea procedurii oficiale de corecție financiară, Comisia a fost de acord cu acest nivel propus al corecției, invocând proporționalitatea.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

Corecții financiare propuse inițial de Comisie au fost reduse ulterior fără ca acest lucru să fi fost justificat într-o măsură suficientă

41 Corecțiile financiare ar trebui să se bazeze pe sumele identificate în raportul final de audit al Comisiei, cu excepția cazului în care serviciile Comisiei justifică și documentează ulterior o altă sumă. În 2 cazuri dintre cele 16 audituri examinate de Curte (a se vedea [caseta 3](#)), valoarea corecțiilor financiare propuse de Comisie a fost mai mică decât cea din raportul final de audit, fără ca această reducere să fie suficient justificată (inclusiv modul în care a fost aplicat principiul proporționalității).

Caseta 3

Reduceri nejustificate ale cuantumului corecțiilor financiare

În 2018, în cursul unui audit de conformitate al unui program operațional slovac (a se vedea exemplul slovac din [caseta 1](#)), Comisia a constatat că unei societăți care ar fi trebuit să fie exclusă din cauza participării sale la un cartel i s-a atribuit totuși un contract de achiziții publice. În aprilie 2019, raportul final de audit al Comisiei a concluzionat că, pe baza orientărilor aplicabile, ar trebui impusă o corecție financiară de 25 %. În iulie 2020, Comisia a lansat o procedură de corecție financiară prin care solicita ca toate contractele afectate de această problemă să fie identificate și să facă obiectul corecției financiare de 25 %. Activitatea de audit a Curții în vederea Raportului anual pe 2022²⁴ a concluzionat, de asemenea, că Comisia ar trebui să aplice o corecție financiară de 25 % tuturor celor 48 de contracte afectate, ceea ce echivala cu o corecție financiară suplimentară de 145 de milioane de euro.

Cu toate acestea, Comisia a încheiat procesul printr-o scrisoare de închidere în ianuarie 2023, indicând că Slovacia a fost de acord să aplice o corecție financiară redusă de 10 % tuturor celor 48 de contracte afectate de eroare. În opinia Curții, această reducere nu a fost suficient justificată.

O situație similară a existat în Germania (a se vedea [caseta 2](#)), unde s-a aplicat o corecție financiară de 25 % în loc de 100 %, astfel cum se prevede în orientările Comisiei pentru acest tip de neregulă, fără ca vreo altă justificare în afară de proporționalitate să fie suficient documentată.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

²⁴ Raportul anual pe 2022 al Curții de Conturi Europene.

Comisia nu a efectuat nicio corecție financiară pe baza constatărilor de audit ale Curții, dar a solicitat statelor membre să facă acest lucru

42 Comisia trebuie să dea urmare rezultatelor activităților de audit desfășurate de Curte în vederea declarației de asigurare și să efectueze corecții financiare atunci când este necesar²⁵. Curtea își prezintă în mod oficial analiza finală sub forma unei scrisori de închidere, după care Comisia ar trebui să tragă propriile concluzii. Curtea a evaluat acțiunile întreprinse de Comisie în acest sens pentru un eșantion de 15 audituri, care relevau erori cuantificabile identificate în cursul activității desfășurate între 2017 și 2021. Acest interval de timp a fost ales pentru că permitea ca orice eventuale măsuri de urmărire să fi fost finalizate.

Comisia a reacționat cu lentoare la constatările Curții și nu a lansat proceduri de corecție financiară

43 În ceea ce privește acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a constatărilor Curții, Curtea a identificat probleme similare cu cele identificate în urmările date de Comisie propriilor audituri (a se vedea punctele 37-40). Cadrul de reglementare nu precizează termene explicite în care Comisia să își formuleze concluziile și să lanseze o procedură de corecție financiară (punctele 22-24). Procedurile interne ale Comisiei prevăd că, de regulă, ar trebui trimisă o scrisoare de urmărire statului membru în termen de trei luni de la scrisoarea de închidere a Curții.

44 În cazul celor 15 audituri ale Curții din eșantion, Comisia a avut nevoie, în medie, de mai mult de un an pentru a emite o scrisoare de urmărire. Într-un caz, Comisia a emis prima scrisoare de urmărire după mai bine de patru ani de la primirea scrisorii de închidere a Curții. În total, procesul de urmărire pentru cele 15 cazuri din eșantion a durat, în medie, mai mult de trei ani.

45 În conformitate cu orientările Comisiei, atunci când statul membru nu acceptă corecțiile financiare propuse în scrisoarea de urmărire, ar trebui lansată o procedură de corecție financiară. În eșantionul de 15 audituri examinate, Curtea a identificat 7 cazuri în care nu s-a întâmplat acest lucru. Statele membre în cauză nu au acceptat corecțiile, iar Comisia a avut schimburi îndelungate de vederi cu acestea, fără a lansa procedura.

²⁵ Articolul 144 alineatul (3) din RDC 1303/2013.

Constatări cuantificabile identificate de Curte au fost neglijate, fără o justificare suficientă

46 În cazul în care își întemeiază poziția pe rapoartele de audit ale Curții, Comisia trebuie să tragă propriile concluzii cu privire la consecințele financiare²⁶. Comisia ar trebui să documenteze justificarea pe care o utilizează pentru poziția sa finală. Eșantionul de 15 audituri ale Curții care au fost examinate conținea în total 44 de erori distincte. Comisia nu a fost de acord cu evaluarea Curții în cazul a 2 erori, dar s-a angajat să facă o evaluare și să urmărească celelalte 42 de observații, precum și să efectueze corecțiile necesare acolo unde acest lucru era fezabil din punct de vedere juridic²⁷. În practică:

- 2 observații erau încă deschise la momentul acestui audit, deoarece statul membru nu a acceptat corecțiile financiare propuse de Comisie;
- 14 observații au condus la corecții financiare efectuate de statele membre;
- 6 observații au fost în cele din urmă închise fără corecții financiare, deși Comisia propusese inițial corecții. După un nou schimb de argumente cu statul membru, corecțiile propuse au fost eliminate, uneori fără o justificare valabilă (a se vedea exemplul din *caseta 4*);

²⁶ Articolul 144 alineatul (3) din RDC 1303/2013.

²⁷ Punctul 5.14 din răspunsurile Comisiei la [Raportul anual pe 2020 al Curții de Conturi Europene](#).

Caseta 4

Anularea, fără o justificare valabilă, a corecțiilor financiare propuse

Curtea a emis o scrisoare de închidere în care a identificat două erori în cadrul unui program operațional finanțat prin Fondul european de dezvoltare regională în Cehia. Aproape un an mai târziu, Comisia a propus corecțiile financiare corespunzătoare. Autoritățile cehe au acceptat corecția pentru una dintre operațiuni, dar nu au fost de acord cu cealaltă, și au invocat argumente similare cu cele prezentate în răspunsul lor adresat Curții. După examinarea argumentelor statului membru, Comisia a emis o a doua scrisoare de urmărire, confirmând corecția financiară propusă inițial. Autoritățile cehe au răspuns că nu o acceptă, fără a furniza argumente noi.

Comisia nu a lansat o procedură de corecție financiară, ci a emis o scrisoare de închidere în martie 2025, în care accepta poziția statului membru, deși autoritățile naționale nu au adus informații noi în răspunsul lor final.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

- 20 de cazuri au fost închise în urma evaluării Comisiei, fără să fie propuse corecții financiare. Justificarea prezentată de Comisie în acest sens nu era în unele cazuri suficientă (a se vedea exemplul din [caseta 5](#)).

Caseta 5

Au fost identificate cheltuieli neeligibile, dar nu a fost solicitată o corecție financiară

În contextul urmăririi observațiilor formulate de Curte cu privire la un program operațional din Renania de Nord-Westfalia (Germania), Comisia a concluzionat că autoritățile statelor membre declaraseră în mod sistematic nu numai costurile suportate efectiv de beneficiar, ci și cheltuielile suportate direct de participanții la formare. Acest lucru contravenea cerințelor legale²⁸. Prin urmare, 50 % din cheltuielile declarate Comisiei nu erau eligibile pentru cofinanțare din partea UE.

²⁸ Articolul 65 alineatul (2) și articolul 67 alineatul (1) litera (a) din RDC 1303/2013.

În loc să aplice corecții financiare pentru a exclude aceste cheltuieli neeligibile, Comisia a închis pur și simplu constatarea. Ea a concluzionat că „orice eventuală corecție ar fi de natură temporară, deoarece ar fi compensată prin cheltuieli suplimentare justificate până la momentul închiderii”. Posibilitatea unei compensări viitoare nu era prevăzută în legislație. Cu alte cuvinte, Comisia nu a aplicat corecțiile financiare cerute în caz de cheltuieli neconforme²⁹.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

Așa cum au fost aplicate de Comisie, dispozițiile pentru perioada 2014-2020 privind corecțiile financiare nete obligatorii nu au obținut rezultatele scontate

47 Ca răspuns la creșterea ratei de eroare semnalată de Curte în [Raportul său anual pe 2012](#), Comisia a publicat o comunicare³⁰ privind corecțiile financiare nete obligatorii (a se vedea punctul **08**). Aceste corecții erau menite să protejeze bugetul UE și să aibă un efect disuasiv mai puternic, pentru că statele membre în cauză pierd această parte din finanțarea UE care le-a fost alocată și, prin urmare, nu pot reutiliza sumele corectate și recuperate. Scopul dispozițiilor respective era de a încuraja statele membre să detecteze, să raporteze și să corecteze ele însele erorile, ameliorându-și astfel sistemele de gestiune și control.

48 Comunicarea Comisiei preciza că, deși astfel de corecții au reprezentat excepția până atunci, sistemul introdus pentru perioada 2014-2020 nu îi lasă acestora nicio marjă de discreție la adoptarea unei decizii de corecție financiară și că astfel de corecții în domeniul coeziunii vor deveni reacția standard în caz de deficiențe grave. În consecință, Comisia ar urma să aplice abordarea deja existentă pentru domeniul agriculturii, unde astfel de corecții erau deja norma³¹.

49 Or, Comisia a adoptat prima sa decizie de impunere a unei corecții financiare nete obligatorii de-abia 10 ani mai târziu, și anume în septembrie 2025. Alte trei proceduri de corecții financiare nete obligatorii au fost lansate de Comisie în perioada în care auditul Curții era în curs. O altă procedură a fost lansată în 2020, dar a fost stopată din cauza lipsei temeiului juridic.

²⁹ Articolul 144 alineatul (1) litera (c) din RDC 1303/2013.

³⁰ Comunicarea Comisiei [COM\(2013\) 934 final](#).

³¹ *Ibidem*.

50 Comisia consideră că simpla existență a dispozițiilor legale privind corecțiile financiare nete obligatorii are un efect disuasiv, statele membre luând măsuri de remediere puternice pentru a le evita³². Nu există însă dovezi care să susțină această relație cauzală, iar afirmația Comisiei contrazice comunicarea din 2013, în care se declara că corecțiile nete obligatorii ar urma să devină reacția standard. În plus, ratele de eroare constant ridicate prezentate în rapoartele anuale ale Curții (a se vedea [figura 1](#)) și constatările de audit ale Comisiei (a se vedea punctul [33](#)) sugerează că eventualul efect disuasiv este insuficient.

51 Curtea a selectat un eșantion format din 14 audituri ale Comisiei și 2 ale Curții care relevau erori semnificative susceptibile să antreneze corecții financiare nete obligatorii din partea Comisiei. Aceste cazuri au fost examinate pentru a evalua cum a stabilit Comisia criteriile pentru corecțiile financiare nete obligatorii și dacă aceasta a aplicat criteriile în mod corect și consecvent. Pentru cazurile care îndeplineau criteriile și în care erau deci necesare corecții financiare nete obligatorii, Curtea a verificat dacă Comisia a aplicat corecțiile la rata corectă și fără întârzieri nejustificate.

Orientările și criteriile Comisiei referitoare la corecțiile financiare nete obligatorii nu sunt suficient de clare și sunt adesea aplicate în mod inconsecvent

52 Dispozițiile legale³³ prevăd trei condiții, care, dacă sunt îndeplinite, ar trebui să conducă la aplicarea directă de către Comisie a unor corecții financiare nete obligatorii:

- (1) Comisia sau Curtea detectează **nereguli**;
- (2) neregulile detectate demonstrează existența unei **deficiențe semnificative** în funcționarea eficace a sistemelor de gestiune și control;
- (3) deficiența semnificativă:
 - (a) **nu a fost identificată** în pachetul de asigurare sau în orice alt raport de audit al autorității de audit transmis Comisiei și nu au fost luate măsuri adecvate înainte de data detectării de către Comisie sau de către Curte;
 - (b) nu făcuse obiectul unor măsuri adecvate de remediere aplicate de statul membru înainte de data detectării de către Comisie sau de către Curte.

³² Raportul anual de activitate pe 2024 al DG REGIO, p. 40 și Raportul anual de activitate pe 2024 al DG EMPL, p. 55.

³³ Articolul 145 alineatul (7) din RDC 1303/2013.

Curtea a examinat modul în care Comisia a evaluat îndeplinirea acestor condiții cumulative în eșantionul său de 16 audituri.

A fost detectată o neregulă?

53 În ceea ce privește prima condiție care trebuie îndeplinită, **neregulile** pot fi luate în calcul numai dacă sunt comise de un operator economic. Autoritățile publice, în acest rol, nu sunt operatori economici. Curtea a observat că orientările Comisiei, în special documentul său de lucru standard utilizat pentru decizia privind corecțiile financiare nete obligatorii, nu evaluează dacă eroarea detectată corespunde definiției unei nereguli³⁴. Auditorii Curții au identificat două cazuri de deficiențe semnificative cauzate de autoritățile responsabile de programe, pe care Comisia le-a evaluat pentru a vedea dacă deficiențele au dus la nereguli. Concluzia sa nu a fost aceeași pentru cele două situații. Într-un caz, Comisia a concluzionat că criteriile pentru corecția financiară netă obligatorie nu erau îndeplinite, deoarece deficiența semnificativă a fost cauzată de autoritățile responsabile de programe, acționând în acest rol (și nu au fost detectate nereguli în cazuri individuale). În celălalt caz, o deficiență semnificativă și sumele aferente plătite în mod necuvenit au fost cauzate de autoritățile responsabile de programe, acționând în acest rol. Comisia a considerat că sumele plătite în mod necuvenit sunt nereguli la nivelul operatorilor economici și a lansat o procedură de impunere a unei corecții financiare nete obligatorii.

Neregula detectată demonstrează existența unei deficiențe semnificative?

54 Orientările utilizate de Comisie pentru a stabili existența unei deficiențe semnificative au fost utilizate numai pentru neregulile identificate în auditurile sale de conformitate. Neregulile identificate în alte tipuri de audituri – cum ar fi auditurile tematice sau auditurile preventive timpurii – ori în cursul acțiunilor de urmărire ale Comisiei ca reacție la auditurile Curții nu au fost luate în considerare ca bază pentru aplicarea unor eventuale corecții financiare nete obligatorii.

55 În plus, criteriile de evaluare a îndeplinirii celei de a doua condiții, și anume existența unei **deficiențe semnificative**, nu sunt definite suficient de clar în orientările Comisiei. Un criteriu cantitativ important utilizat este rata de eroare calculată pentru programul operațional în cauză. În conformitate cu orientările Comisiei, o rată de eroare de peste 5 % este un indiciu puternic al unei deficiențe semnificative în funcționarea eficace a sistemului de gestiune și control al unui program operațional.

³⁴ Articolul 2 alineatul (36) din RDC 1303/2013.

56 Comisia a definit, de asemenea, un criteriu legat de frecvența erorilor: în cazul în care identifică erori în trei sau patru dintr-un total de opt operațiuni auditate anterior de autoritatea de audit, atunci consideră că acest lucru indică existența unei deficiențe semnificative. Totodată, orientările sale stabilesc alte șase criterii, fără să precizeze instrucțiuni suplimentare pentru evaluarea lor, ceea ce lasă o marjă importantă de interpretare și conduce la o aplicare inconsecventă.

57 Curtea a identificat cazuri în care Comisia a concluzionat că exista o deficiență semnificativă, deși rata totală de eroare era mai mică de 2 %. În alte cazuri, auditurile Comisiei au relevat o rată totală de eroare de peste 10 % și o frecvență ridicată a erorilor. Cu toate acestea, Comisia a concluzionat în speță că nu exista nicio deficiență semnificativă în sistemul de gestiune și control (a se vedea exemplele din *caseta 6*).

Caseta 6

Evaluare inconsecventă a unui sistem de gestiune și control

Într-un program din Franța, Comisia a identificat erori cuantificabile suplimentare în patru din opt operațiuni și a recalculat rata totală de eroare la 44 %. Ea a concluzionat însă că nu a existat nicio deficiență semnificativă, întrucât două operațiuni frauduloase nu ar fi putut fi identificate de autoritatea de audit, iar rata de eroare ridicată provenea în principal dintr-o singură operațiune. Curtea nu împărtășește această opinie, deoarece controlul s-a bazat pe un eșantion reprezentativ, ceea ce implică o problemă sistemică mai amplă.

Într-un program din Italia, în patru dintre cele opt operațiuni pe care le-a auditat, Comisia a descoperit erori care nu fuseseră identificate de autoritatea de audit. În consecință, rata totală de eroare a fost recalculată la 14 %. Deși proiectul de raport de audit al Comisiei a evaluat sistemul de gestiune și control ca fiind extrem de deficitar, raportul său final a anulat această concluzie, afirmând că acțiunile corective întreprinse ca răspuns la constatările auditului au soluționat problema. Întrucât deficiența semnificativă a fost demonstrată la momentul auditului, eliminarea sumelor neconforme după ce Comisia le detectase nu poate fi considerată o dovadă a unei îmbunătățiri substanțiale a sistemului de gestiune și control.

În ambele cazuri, criteriile proprii ale Comisiei indicau clar prezența unor deficiențe semnificative, dar aceasta a ajuns la o concluzie contrară.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

58 Pentru a stabili dacă există sau nu o deficiență semnificativă în sistemele de gestiune și control, Comisia evaluează, de asemenea, 18 cerințe-cheie (cum ar fi „verificări de management adecvate”). Dacă se evaluează că acestea sunt îndeplinite doar parțial („îmbunătățiri substanțiale necesare”) sau că nu sunt îndeplinite deloc, este vorba de o deficiență semnificativă³⁵. În eșantionul său de 16 audituri, Curtea a identificat 5 cazuri în care Comisia a concluzionat că nu exista nicio deficiență semnificativă, chiar dacă principalele cerințe-cheie au fost evaluate ca fiind doar parțial îndeplinite. O astfel de concluzie nu respecta dispozițiile cadrului juridic. În plus, ca efect, cazurile respective nu au mai fost examinate în vederea unor posibile corecții financiare nete obligatorii.

Deficiența identificată a fost deja detectată, raportată și corectată în mod corespunzător de către statul membru?

59 În ceea ce privește a treia condiție menționată la punctul **52**, după identificarea unei deficiențe semnificative, Comisia stabilește dacă aceasta fusese deja detectată, raportată și corectată în mod corespunzător de către statul membru, înainte de a fi descoperită de Comisie sau de Curte.

60 Curtea a constatat că documentele de lucru finalizate ale Comisiei referitoare la evaluarea unei deficiențe semnificative nu indică data detectării, deși este vorba de un element important pentru a stabili dacă ar trebui aplicată o corecție financiară netă obligatorie. Dintre cele șase cazuri din eșantionul Curții în care Comisia a identificat o deficiență semnificativă, aceasta a concluzionat în mod incorect într-un caz (a se vedea **caseta 7**) că deficiența fusese deja identificată și corectată în mod corespunzător de către statul membru.

³⁵ Articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 480/2014.

Caseta 7

Evaluarea incorectă a momentului în care a fost detectată și corectată o deficiență semnificativă

În cazul unui program din Polonia, Comisia a concluzionat că o parte substanțială a unei deficiențe semnificative fusese detectată, raportată și corectată înainte de auditul său. În realitate, Comisia a identificat erori cuantificabile suplimentare care nu fuseseră detectate de autoritatea de audit în 6 dintre cele 11 operațiuni pe care le-a auditat. Având în vedere frecvența ridicată a erorilor care nu fuseseră detectate, raportate și corectate în mod corespunzător de către statul membru, ar fi trebuit aplicată o corecție financiară netă obligatorie.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

Comisia nu a efectuat corecții financiare nete obligatorii nici măcar atunci când acest lucru era cerut de legislație

61 Odată ce condițiile pentru corecțiile financiare nete obligatorii sunt îndeplinite (a se vedea punctul [52](#)), Comisia are obligația să lanseze procedura și să efectueze corecțiile.

62 Curtea a constatat că, în 16 dintre cele 32 de cazuri pe care le-a auditat [a se vedea punctul [16](#) literele [\(a\)](#) și [\(c\)](#)], condițiile erau îndeplinite și procedura ar fi trebuit lansată (astfel cum se subliniază în exemplul din [caseta 8](#)). Or, până în septembrie 2025, Comisia lansase procedura în doar 2 dintre cele 16 cazuri. Niciunul dintre aceste cazuri nu a condus încă la aplicarea unei corecții financiare nete obligatorii.

Caseta 8

În pofida unei obligații legale în acest sens, Comisia nu a efectuat corecții financiare nete obligatorii

În cadrul unui audit de sistem efectuat în Ungaria, care a acoperit șase programe operaționale diferite din perioada 2014-2020, auditorii Comisiei au identificat nereguli în 25 dintre cele 29 de proceduri de achiziții publice auditate și au concluzionat că sistemul național de achiziții publice din Ungaria funcționa doar parțial și necesita îmbunătățiri substanțiale. Era vorba deci de o deficiență semnificativă a sistemului de gestiune și control. Toate condițiile pentru aplicarea unei corecții financiare nete obligatorii erau reunite.

Cu toate acestea, Comisia nu a lansat procedura de corecție financiară netă obligatorie, ci a propus autorităților maghiare să aplice o corecție financiară forfetară de 10 % pentru toate cheltuielile (cele deja declarate și cele viitoare – a se vedea [caseta 1](#)) aferente tuturor contractelor care au făcut obiectul unor verificări de gestiune ineficace. Prin urmare, valoarea finanțării din partea UE nu a fost redusă, iar autoritățile naționale au avut dreptul să reutilizeze fondurile.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

Comisia a avut nevoie de peste trei ani pentru a lansa o procedură de corecții financiare nete obligatorii, propunând uneori sume mai mici decât trebuia

63 Atunci când sunt îndeplinite condițiile pentru impunerea unei corecții financiare nete obligatorii, Comisia trebuie să lanseze procedura și să ia o decizie oficială de anulare a contribuției UE. Curtea consideră că procedura de corecție financiară ar trebui lansată imediat după finalizarea raportului final de audit (a se vedea [punctul 37](#)). Legislația nu prevede însă un termen-limită în acest sens (a se vedea [punctele 21-24](#)).

64 Curtea a examinat cele trei cazuri din eșantionul său în care Comisia a concluzionat că fuseseră îndeplinite condițiile pentru impunerea unei corecții financiare nete obligatorii. Pentru aceste cazuri, procedura a fost lansată după mai bine de trei ani de la detectarea deficienței semnificative demonstrate prin nereguli. O perioadă atât de lungă nu permite o reacție în timp util și nu este de natură să asigure o bună gestiune financiară.

65 În plus, în conformitate cu cadrul de reglementare³⁶, odată ce condițiile au fost îndeplinite, corecțiile financiare nete obligatorii rezultate ar trebui să reducă finanțarea din partea UE pentru programul operațional respectiv. În toate cele trei cazuri din eșantion în care a lansat procedura, Curtea consideră că Comisia a propus în mod incorect ca doar o parte din corecții să conducă la o reducere definitivă a fondurilor UE și ca statele membre să poată reutiliza cealaltă parte.

³⁶ Articolul 145 alineatul (7) din RDC 1303/2013.

Raportarea cu privire la punerea în aplicare a corecțiilor financiare nu este suficient de fiabilă

66 Pentru a asigura o prezentare fiabilă a informațiilor în rapoartele anuale de activitate și în raportul anual privind gestiunea și performanța, Comisia ar trebui să se poată baza sisteme de monitorizare și raportare riguroase și structurate ale statelor membre, precum și pe informații care fac distincție între corecții financiare efectuate de Comisie și cele efectuate de statele membre. Curtea a examinat sistemul existent de monitorizare și de raportare al Comisiei și a verificat fiabilitatea datelor subiacente.

Valoarea totală a corecțiilor nu este prezentată, iar sumele raportate nu sunt suficient de fiabile

67 În rapoartele lor pentru perioada 2014-2020, autoritățile responsabile de programe nu erau obligate de cadrul de reglementare să facă distincția între corecțiile financiare și sumele care făceau obiectul unei evaluări în curs³⁷. În consecință, sumele prezentate ca fiind deduse din conturi în rapoartele anuale de activitate ale Direcției Generale Politică Regională și Urbană (DG REGIO) și ale Direcției Generale Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune (DG EMPL), bazate pe datele agregate (corecțiile efectuate plus evaluările în curs) din conturile anuale ale autorităților responsabile de programe, nu indică valoarea totală a corecțiilor financiare care au avut loc efectiv.

68 Pentru perioada 2014-2020, autorităților responsabile de programe din statele membre li s-a solicitat să comunice doar valoarea totală a corecțiilor financiare rezultate din auditurile operațiunilor efectuate de autoritățile de audit³⁸. Nu există alte cerințe ca statele membre să furnizeze detalii cu privire la originea corecțiilor, cum ar fi ce corecții au rezultat în urma verificărilor efectuate de autoritățile de management, a controalelor Comisiei, a auditurilor Curții de Conturi Europene sau a investigațiilor OLAF. DG REGIO și DG EMPL completează aceste informații utilizând datele înregistrate manual în instrumentul lor informatic și mai multe tabele subiacente cu cifre corespunzătoare acțiunilor întreprinse în urma controalelor Comisiei, a auditurilor Curții de Conturi Europene și a investigațiilor OLAF. **Tabelul 1** prezintă o imagine de ansamblu a corecțiilor financiare pentru întreaga perioadă de programare rezultate ca urmare a diferitelor tipuri de verificări și audituri.

³⁷ *Ibidem*, articolul 137 alineatul (1).

³⁸ Articolul 7 din [Regulamentul de punere în aplicare \(UE\) nr. 1011/2014 al Comisiei](#).

Tabelul 1 – Corecțiile financiare raportate pentru perioada 2014-2020 (în milioane de euro)

	DG REGIO	DG EMPL
Controale ale Comisiei	773,8	300,1
Audituri ale Curții de Conturi Europene	60,7	137,7
Investigații ale OLAF	75,0	16,7
Total	909,5	454,5

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza anexelor 7K la rapoartele anuale de activitate pe 2024 ale DG REGIO și DG EMPL.

69 Pentru cazurile selectate în eșantionul său, Curtea a verificat exactitatea acestor cifre raportate, printr-o reconciliere a corecțiilor comunicate în rapoartele anuale de activitate cu corecțiile convenite de statele membre. În 11 dintre cele 47 de cazuri examinate, au fost identificate diferențe care se referă la sume subdeclerate sau supraddeclerate. În multe situații, diferențele reprezentau câteva milioane de euro. În **caseta 9** sunt prezentate două exemple în acest sens.

Caseta 9

Eroare care a dus la o supradecларare de proporții a corecțiilor în Raportul anual de activitate pe 2023 al DG EMPL

În urma unui audit efectuat de Curte cu privire la un program operațional din Polonia, DG EMPL a propus o corecție financiară de 474 000 de euro, pe care statul membru a efectuat-o. Din cauza unei înregistrări manuale incorecte, s-a raportat însă greșit că suma corectată a fost de 474 de **milioane** de euro (și nu 474 de **mii** de euro). Această sumă, singură, reprezenta peste 60 % din corecțiile comunicate de DG EMPL în Raportul său anual de activitate din iunie 2024 și efectuate ca răspuns la auditurile Comisiei și ale Curții și la investigațiile OLAF. După ce Curtea și-a prezentat constatările, DG EMPL a înlocuit raportul anual de activitate publicat cu o nouă versiune care conținea sume actualizate.

Corecții rezultate în urma unui audit al Curții de Conturi Europene care nu au fost luate în considerare în Raportul anual de activitate pe 2023 al DG REGIO

În Raportul său anual pe 2019 (punctul 5.27), Curtea menționează corecții în valoare de 113 milioane de euro efectuate de autoritățile responsabile de programe ca răspuns la o cerere pe care Comisia le-a adresat-o în urma unui audit efectuat de Curte în anul precedent. Aceste sume nu erau însă raportate în cadrul corecțiilor cumulate efectuate pentru perioada 2014-2020 și prezentate în Raportul anual de activitate pe 2023 al DG REGIO.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

70 Pentru a remedia unele dintre deficiențele identificate mai sus, Comisia a publicat o notă metodologică aplicabilă în perioada 2021-2027 în care a clarificat faptul că corecțiile rezultate din constatările autorităților de audit ar trebui să fie prezentate separat de cele rezultate în urma controalelor Comisiei, a auditurilor Curții de Conturi Europene și a investigațiilor OLAF. De asemenea, cheltuielile care fac obiectul unei evaluări în curs (a se vedea punctul [67](#)) ar trebui să fie raportate separat de corecțiile financiare. Rămâne însă de văzut cum vor fi aplicate aceste dispoziții în practică.

Statele membre nu au raportat întotdeauna cu exactitate corecțiile financiare rezultate în urma controalelor efectuate de autoritățile de audit

71 DG REGIO și DG EMPL comunică în rapoartele lor anuale de activitate cuantumul total al corecțiilor rezultate în urma auditurilor operațiunilor efectuate de autoritățile de audit, pe baza cifrelor raportate de autoritățile statelor membre în conturile aferente programelor. În conformitate cu orientările Comisiei, aceste sume raportate ar trebui să corespundă cu cele comunicate în rapoartele anuale de control ale autorităților de audit³⁹.

72 Curtea a comparat sumele raportate pentru toate programele operaționale cu cheltuielile din domeniul coeziunii incluse în conturi și a observat diferențe considerabile. Acestea conduc la prezentarea unor sume inexacte în conturi și, în consecință, și în rapoartele anuale de activitate. **Caseta 10** oferă o imagine de ansamblu a diferențelor identificate de Curte pentru exercițiul contabil 2022-2023.

Caseta 10

Neconcordanțele în raportarea corecțiilor financiare rezultate din activitatea autorităților de audit au condus la prezentarea unor sume inexacte în rapoartele anuale de activitate

Pentru exercițiul contabil 2022-2023, în cazul a 13 pachete de asigurare, Curtea a identificat diferențe de peste 1 milion de euro între corecțiile financiare rezultate în urma auditurilor efectuate de autoritățile de audit cu privire la operațiuni și comunicate în rapoartele anuale de control, pe de o parte, și sumele prezentate în conturi, pe de altă parte. În 10 cazuri, sumele care figurau în conturi nu erau corecte și au antrenat o prezentare inexactă în rapoartele anuale de activitate a corecțiilor efectuate de autoritățile de audit.

³⁹ [EGESIF_15_0018-04](#) „Orientări pentru statele membre privind pregătirea, examinarea și acceptarea conturilor” și [EGESIF_15-0002-04](#) „Orientări pentru statele membre referitoare la raportul anual de control și opinia de audit”.

De exemplu, pentru un program operațional, raportul anual de control al autorității de audit referitor la conturile pentru 2022-2023 menționa corecții în valoare de 26 de milioane de euro, în timp ce suma reflectată în anexa la conturi era de numai 4 milioane de euro. Diferența corespundea unei corecții extrapolate de 22 de milioane de euro, care a redus rata de eroare la 2 %. Această corecție nu fusese raportată în conturi ca rezultând din audituri ale operațiunilor. Prin urmare, corecțiile rezultate în urma auditurilor operațiunilor efectuate de autoritățile competente și prezentate în raportul anual de activitate au fost subestimate cu 22 de milioane de euro.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza examinării documentelor Comisiei.

Corecțiile viitoare estimate nu reflectă capacitatea Comisiei de a identifica și de a corecta erorile care afectează cheltuielile din domeniul coeziunii

73 Cele două direcții generale responsabile de cheltuielile din domeniul coeziunii trebuie să ofere o asigurare suficientă cu privire la riscul la închidere. Este vorba de o estimare prospectivă a ratei de eroare care va rămâne în conturi după ce Comisia va fi aplicat corecțiile financiare necesare pentru a reduce ratele totale de eroare la 2 % pentru toate programele. Mai precis, riscul la închidere reprezintă diferența dintre estimarea Comisiei privind plățile neconforme efectuate în cursul unui an (riscul la momentul plății) și sumele care trebuie corectate pentru a reduce rata totală de eroare reziduală la cel puțin 2 % pentru fiecare program („corecții viitoare estimate”⁴⁰). Prin urmare, cuantumul corecțiilor viitoare estimate se bazează pe diferența dintre riscul anual la momentul plății și riscul vizat la închidere. Curtea a evaluat metodologia utilizată de Comisie pentru a stabili riscul la închidere.

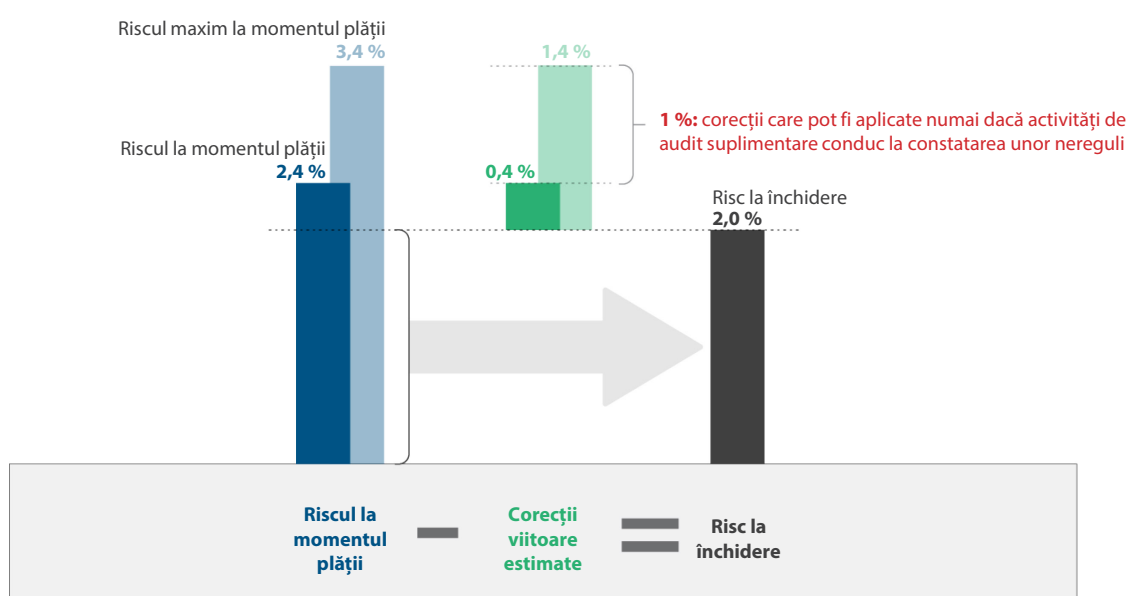
74 În rapoartele sale anuale de activitate pe 2024, atât DG REGIO, cât și DG EMPL au estimat că corecțiile viitoare pentru programele din perioada 2014-2020 ar urma să reducă riscul estimat la închidere la 2,0 %⁴¹. În total, riscul la momentul plății pentru cheltuielile din domeniul coeziunii din perioada 2014-2020 s-a situat între 2,4 % și 3,4 %, iar corecțiile viitoare estimate ar conduce la un risc la închidere de 2,0 %.

⁴⁰ Rapoartele anuale de activitate pe 2024 ale DG REGIO și DG EMPL, glosarul de termeni.

⁴¹ *Ibidem*, anexa 9.

75 Cu toate acestea, este probabil ca riscul la închidere raportat să fie subestimat, deoarece estimările corecțiilor viitoare nu se bazează numai pe neregulile detectate în urma auditurilor Comisiei, ci și pe suplimentări (*top-ups*) și rate forfetare aplicate pentru a reflecta riscurile suplimentare aferente programelor neauditate, astfel cum sunt reflectate în riscul maxim de la momentul plății (a se vedea [figura 5](#)). Întrucât nu se vor aplica corecții financiare efective pentru astfel de suplimentări în cazul în care nu au loc alte activități de audit cu privire la aceste programe, este probabil ca corecțiile viitoare estimate să fie mai mari decât cele realizate efectiv.

Figura 5 – Supraestimare a corecțiilor viitoare raportate

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza rapoartelor anuale de activitate pe 2024 ale DG REGIO și DG EMPL.

76 Direcțiile generale nu au comparat corecțiile viitoare estimate inițiale cu corecțiile efective comunicate în rapoartele anuale de activitate. În plus, Comisia nu a furnizat astfel de informații în raportul său anual privind gestiunea și performanța cu referire la cheltuielile din domeniul coeziunii. Lipsa unei astfel de comparații limitează transparența pentru utilizatorii rapoartelor anuale de activitate și ai raportului anual privind gestiunea și performanța, deoarece acestea nu furnizează informații din care să reiasă dacă corecțiile efective pot asigura faptul că eroarea estimată la închidere este mai mică de 2 %.

77 Curtea a comparat corecțiile financiare efectiv aplicate cu corecțiile viitoare estimate de Comisie pentru programele operaționale cu o rată totală de eroare reziduală raportată de peste 2 %. S-a constatat că, în ansamblu, corecțiile financiare efective erau încă cu mult sub nivelul celor estimate inițial la momentul publicării rapoartelor anuale de activitate pe 2024 (a se vedea *anexa III*). Direcțiile generale nu explică însă suficient de clar din ce motive nivelul corecțiilor efective este mai mic decât estimările lor inițiale și care este impactul asupra riscului raportat la închidere.

Concluzii și recomandări

78 Corecțiile financiare sunt un instrument important pentru protejarea bugetului UE. Totodată, ele permit să se asigure faptul că bugetul este cheltuit pentru operațiuni legale și conforme și că gestiunea financiară a bugetului este una temeinică. Curtea concluzionează că modul în care a fost structurat mecanismul de corecții financiare din ambele perioade de programare prezintă o serie de deficiențe și că aplicarea corecțiilor este doar parțial eficace în protejarea bugetului UE. Comisia a adoptat prima sa decizie de corecție financiară în septembrie 2025. Or, controalele Comisiei și ale Curții din perioada 2014-2020 au detectat sistematic rate de eroare ridicate. Totuși, controalele Comisiei au condus la corecții financiare importante aplicate de statele membre, care le-au permis acestora să reutilizeze fondurile corectate.

79 Din cauza complexității cadrului juridic referitor la corecțiile financiare, este dificil pentru Comisie să aplice corecții financiare (a se vedea punctele [18-20](#)). În special, procedura de aplicare a corecțiilor financiare nu este însoțită de termene-limită stricte. Comisia dispune de o marjă de apreciere cu privire la momentul lansării procedurii și la durata acesteia, cu corolarul că nu există un calendar în raport cu care să se poată evalua dacă Comisia a aplicat corecțiile financiare în timp util (a se vedea punctele [21-24](#)).

80 În plus, există o multitudine de condiții juridice care trebuie îndeplinite înainte ca Comisia să aplice o corecție financiară netă obligatorie, ceea ce demonstrează complexitatea procesului. De asemenea, cadrul limitează considerabil sfera de aplicare a corecțiilor financiare nete obligatorii ale Comisiei, deoarece acestea nu pot viza autoritățile responsabile de programe, acționând în acest rol, însărcinate cu execuția bugetului UE, deși ele sunt de fapt cele mai susceptibile să genereze erorile cele mai importante (a se vedea punctele [25-26](#)). De asemenea, în opinia Curții, cadrul juridic pentru perioada 2021-2027 nu îmbunătățește semnificativ dispozițiile anterioare (a se vedea punctele [27-30](#)).

81 La 17 iulie 2025, Comisia a prezentat [o propunere de regulament de instituire a unui fond european](#), care include și normele aplicabile pentru corecțiile financiare în perioada post-2027. Acestea sunt în prezent în discuție. Există astfel ocazia de a aborda aspectele semnalate în cele două puncte precedente, și anume:

- posibilitatea ca autoritățile statelor membre, acționând în acest rol, să fie incluse în sfera de aplicare a corecțiilor financiare nete obligatorii de către Comise;

- o posibilitatea ca toate neregulile din conturile prezentate să antreneze corecții financiare nete obligatorii din partea Comisiei;
- o posibilitatea ca deficiențele semnificative ale sistemelor de gestiune și control să antreneze corecții financiare nete obligatorii din partea Comisiei.

82 Curtea va prezenta un aviz cu privire la această propunere a Comisiei, în care se va apleca și asupra dispozițiilor legate de corecțiile financiare.

83 Comisia a adoptat o singură decizie de corecție financiară, dar acțiunile sale de urmărire întreprinse ca reacție la propriile audituri și la auditurile Curții au condus la aplicarea de către statele membre a unor corecții financiare considerabile. Cu toate acestea, în trei cazuri din eșantionul Curții, Comisia nu a cuantificat bine corecțiile propuse, iar într-un caz s-a abătut de la dispozițiile legislației UE prin faptul că a limitat sfera auditurilor viitoare ale autorităților naționale (a se vedea punctele [31-36](#)).

Recomandarea 1 – Corecțiile financiare să fie aplicate în modul prevăzut de cadrul juridic

Comisia ar trebui:

- să bazeze corecțiile financiare pe nereguli verificate individual și, numai atunci când acest lucru nu este posibil, să propună o corecție forfetară sistemică;
- să se asigure că reducerile forfetare nu împiedică verificări periodice și audituri ale cheltuielilor care vor fi declarate în viitor.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2026.

84 Lansarea de către Comisie a unei proceduri de corecție financiară după finalizarea rapoartelor sale de audit durează mult timp. Comisia se angajează mai întâi într-un proces de „urmărire” împreună cu statele membre, care nu este prevăzut în legislație. Procesul este îndelungat pentru că sunt necesare activități de audit suplimentare, iar Comisia urmărește să ajungă la un acord cu privire la cuantumul corecțiilor financiare care trebuie aplicate de statul membru (a se vedea punctele [37-39](#)). Atunci când este în sfârșit lansată, procedura de corecție financiară a Comisiei durează mult timp până la finalizare și are uneori ca rezultat un acord privind reducerea sumelor aferente corecțiilor financiare puse în aplicare de statul membru (a se vedea punctul [40](#)).

85 La fel ca în cazul măsurilor de luat în urma propriilor audituri, Comisia dă dovadă de lentoare și în modul în care răspunde la constatările Curții de Conturi Europene. În plus, contrar propriilor orientări, Comisia nu a lansat uneori procedura atunci când un stat membru nu era de acord cu corecțiile financiare propuse de aceasta în urma constatărilor Curții (a se vedea punctele [42-45](#)).

86 Valoarea mai multor corecții financiare propuse de Comisie statelor membre era mai mică decât cea din rapoartele de audit ale acesteia, fără ca acest lucru să fi fost justificat într-o măsură suficientă (a se vedea punctul [41](#)). În mod similar, Comisia a neglijat o serie de constatări cuantificabile identificate de Curte, fără o justificare suficientă (a se vedea punctul [46](#)).

Recomandarea 2 – Să se asigure punerea în aplicare la timp a corecțiilor financiare

Comisia ar trebui:

- (a) să stabilească și să aplice termene rezonabile pentru toate etapele procedurii de corecție financiară;
- (b) să se asigure că rapoartele finale de audit pot fi utilizate mai ușor pentru a aplica corecții financiare, reducând la minimum necesitatea de a se efectua activități de audit suplimentare, corolarul fiind o perioadă mai scurtă de urmărire și mai puține schimburi de vederi cu statele membre;
- (c) să lanseze procedura de corecție financiară în fiecare caz în care statul membru nu este de acord cu o corecție financiară propusă de Comisie;
- (d) să justifice și să documenteze suficient modificările sumelor propuse pentru corecțiile financiare și să evite să aducă modificări dacă nu există dovezi noi.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2026.

87 Ca răspuns la rata de eroare în creștere raportată de Curte, Comisia a declarat în 2013 că noile dispoziții privind corecțiile financiare nete obligatorii nu i-ar lăsa nicio marjă de apreciere și că acestea vor deveni reacția standard în cazul unor deficiențe semnificative (ca în cazul corecțiilor pentru cheltuielile din agricultură). Or, după mai bine de zece ani, Comisia adoptase o singură decizie de corecție financiară în cadrul politicii de coeziune. Orientările și criteriile Comisiei referitoare la corecțiile nete obligatorii nu sunt suficient de clare și sunt adesea aplicate în mod inconsecvent. În special, Comisia nu a definit suficient de clar criteriile de evaluare a deficiențelor semnificative și categoriile de cerințe-cheie pentru a asigura o evaluare obiectivă.

88 Comisia nu a lansat întotdeauna o procedură de corecție financiară netă obligatorie atunci când criteriile prevăzute de legislație erau îndeplinite. Iar în cazurile în care s-a lansat procedura, acest lucru s-a întâmplat după mai bine de trei ani de la detectarea unei deficiențe semnificative, iar quantumurile corecțiilor financiare au fost mai mici decât trebuia. În loc de corecții ale Comisiei, statele membre au efectuat ele însele corecții, care nu au avut niciun efect asupra fondurilor UE care le erau alocate. Nu a existat deci niciun efect disuasiv care să conducă la îmbunătățirea sistemelor de gestiune și control (a se vedea punctele [47-65](#)).

Recomandarea 3 – Să se asigure consecvența în evaluarea sistemelor de gestiune și control și în evaluarea deficiențelor semnificative

Comisia ar trebui să asigure consecvența în evaluarea principalelor cerințe și a deficiențelor semnificative, inclusiv prin îmbunătățirea clarității orientărilor conexe, după caz.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2026.

89 Valoarea totală a corecțiilor financiare nu este comunicată în rapoartele anuale de activitate și nici în raportul anual privind gestiunea și performanța pentru politica de coeziune. Deși Comisia a luat măsuri pentru a remedia lipsa de informații cu privire la corecții și la originea acestora în conturile statelor membre, cifrele prezentate nu sunt suficient de fiabile. În plus, statele membre nu au raportat întotdeauna în mod corect corecțiile financiare efectuate ca răspuns la auditurile desfășurate de autoritățile de audit. În fine, corecțiile viitoare estimate nu reflectă capacitatea Comisiei de a identifica și de a corecta erorile din cadrul cheltuielilor din domeniul coeziunii și, prin urmare, este probabil ca riscul la închidere raportat să fie subestimat (a se vedea punctele [66-77](#)).

Recomandarea 4 – Să se îmbunătățească transparența declarării corecțiilor în rapoartele anuale de activitate și în raportul anual privind gestiunea și performanța pentru politica de coeziune

Comisia ar trebui să își consolideze raportarea:

- (a) comunicând date privind cuantumul total al corecțiilor și asigurându-se că datele pe care le publică, inclusiv cele cu privire la originea corecțiilor, sunt corecte;
- (b) estimând corecțiile viitoare în funcție de capacitatea sa de a identifica și de a corecta erorile;
- (c) îmbunătățind transparența prin prezentarea unei comparații între corecțiile viitoare estimate inițial și corecțiile financiare aplicate efectiv și prin descrierea efectului asupra riscului la închidere.

Data-țintă pentru punerea în aplicare a recomandării: 2026.

Prezentul raport a fost adoptat de Camera II, condusă de doamna Annemie Turtelboom, membră a Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 15 octombrie 2025.

Pentru Curtea de Conturi

Tony Murphy
Președinte

Anexe

Anexa I – Cronologia procesului care conduce la o corecție financiară aplicată de Comisie, conform RDC 1303/2013

Etapă	Termen-limită
Etapa auditului	
(1) Comisia notifică auditul statului membru	Articolul 75 alineatul (2) prevede un preaviz de cel puțin 12 zile lucrătoare înainte de efectuarea auditului, cu excepția cazurilor urgente.
(2) Proiectul de raport de audit	Articolul 75 alineatul (2a) litera (a): în termen de trei luni de la data finalizării respectivului audit sau control la fața locului.
(3) Răspunsul statului membru la proiectul de raport	Legislația nu definește un termen.
(4) Raportul final de audit (auditorii Comisiei)	Articolul 75 alineatul (2a) litera (b): în termen de trei luni de la primirea unui răspuns complet din partea statului membru la proiectul de raport de audit.
Etapa de urmărire	
(5) Urmărire de către Comisie și statul membru	Această etapă nu este menționată în RDC și nu face obiectul unui termen-limită.
Etapa procedurii de corecție financiară	
(6) Lansarea oficială a procedurii prevăzute la articolul 145: Comisia informează statul membru cu privire la concluziile sale provizorii	Legislația nu definește un termen.
(7) Răspunsul statului membru la lansarea procedurii de la articolul 145, numai pentru neregulile identificate cu precizie	Articolul 145 alineatul (1) acordă statului membru <u>două luni</u> pentru a răspunde.

Etapă	Termen-limită
(8) Răspunsul statului membru la lansarea procedurii de la articolul 145, <u>în cazul</u> unei corecții forfetare și/sau extrapolate	Articolul 145 alineatul (2) acordă statului membru <u>alte două luni</u> pentru a răspunde.
(9) Răspunsul statului membru la lansarea procedurii de la articolul 145, <u>în cazul</u> unei corecții forfetare și/sau extrapolate <u>și dacă</u> prelungirea este justificată corespunzător	Articolul 145 alineatul (2) nu prevede un termen-limită pentru „cazurile justificate corespunzător”.
(10) Evaluarea de către Comisie a răspunsului statului membru	Legislația nu definește un termen.
(11) Comisia informează statul membru cu privire la concluzia sa și stabilește o dată a audierii în caz de dezacord.	Legislația nu definește un termen.
(12) Data audierii	Legislația nu definește un termen.
(13) Decizia Comisiei în termen de șase luni de la audiere sau (14)	Articolul 145 alineatul (6) prevede șase luni, cu excepția cazului în care se solicită și/sau se furnizează dovezi suplimentare.
(14) Decizia Comisiei în termen de șase luni de la primirea dovezilor suplimentare furnizate după audiere	Legislația nu prevede cât timp poate acorda Comisia statului membru după audiere pentru ca acesta să aducă dovezi suplimentare.
(15) Decizia Comisiei <u>dacă</u> nu are loc o audiere	Dacă se trimite o invitație la audiere, dar aceasta nu are loc, atunci articolul 145 alineatul (6) prevede o decizie a Comisiei în termen de opt luni după data trimiterii scrisorii de invitație la audiere.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1303/2013.

Anexa II – Cerințele stabilite în legislație pentru aplicarea corecțiilor financiare nete obligatorii în caz de deficiențe semnificative în sistemele de gestiune și control

Articolul 145 alineatul (7)	Articolul 2 punctul 39: „deficiență semnificativă”	Articolul 2 punctul 36: „neregulă”	Articolul 2 punctul 37: „operator economic”	Articolul 85
în cazul în care Comisia și/sau Curtea de Conturi Europeană detectează nereguli ...	în sensul aplicării fondurilor UE	încălcarea a dreptului UE sau a dreptului național ...	persoană fizică sau juridică sau o altă entitate care participă la implementarea asistenței din fondurile ESI ...	cheltuieli care nu respectă legislația aplicabilă
care demonstrează existența unei deficiențe semnificative ...	deficiență pentru care sunt necesare îmbunătățiri semnificative ale sistemului ...	care rezultă dintr-un act sau dintr-o omisiune a unui operator economic ...	cu excepția unui stat membru care își exercită prerogativele în calitate de autoritate publică.	cheltuielile care au fost declarate Comisiei
care nu a fost identificată și	care expune fondurile UE la riscuri ridicate de nereguli și a căror existență este incompatibilă cu o opinie de audit fără rezerve	care are sau ar putea avea ca efect un prejudiciu la adresa bugetului Uniunii prin imputarea unei cheltuieli necorespunzătoare bugetului Uniunii		fie încălcarea a afectat selectarea unei operațiuni sau există riscul justificat ca încălcarea să fi avut un astfel de efect sau încălcarea a afectat cuantumul cheltuielilor declarate în vederea rambursării sau există riscul justificat ca încălcarea să fi avut un astfel de efect.
nu au fost luate măsuri adecvate înainte de detectare sau deficiența nu a făcut obiectul unor măsuri adecvate de remediere înainte de detectare.				
Articolul 85 alineatul (3), principiul proporționalității				
măsura cea mai puțin constrângătoare		capabilă să atingă	obiectivul legitim urmărit	

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 și a jurisprudenței UE.

Anexa III – Compararea corecțiilor viitoare estimate și a corecțiilor financiare efective pentru programele operaționale cu o rată de eroare reziduală de peste 2 %

Curtea a comparat corecțiile financiare raportate care fuseseră efectuate până la data publicării rapoartelor anuale de activitate pe 2024 cu corecțiile financiare viitoare estimate inițial de direcțiile generale pentru programele operaționale cu o rată totală de eroare reziduală de peste 2 %.

Această analiză nu a inclus exercițiile contabile 2021-2022 și 2022-2023, întrucât direcțiile generale au formulat o concluzie numai cu privire la partea referitoare la legalitatea și regularitatea cheltuielilor pentru exercițiile respective în rapoartele anuale de activitate pe 2023 și 2024.

Sub rezerva faptului că sunt încă în curs schimburi de vederi între Comisie și statele membre și au loc în continuare activități de audit, cele două tabele de mai jos arată că corecțiile financiare efectuate până la data publicării rapoartelor anuale de activitate pe 2024 rămâneau cu mult sub corecțiile estimate inițial.

Tabelul 1 – DG REGIO

Exercițiul contabil	Corecții viitoare estimate ¹ (cifre rotunjite, în milioane de euro)	Corecții implementate (cifre rotunjite, în milioane de euro)
2015-2016	Niciuna	0,1
2016-2017	70	60
2017-2018	451	200
2018-2019	309-562	120
2019-2020	195-372	118
2020-2021	319-561	26
Total	1 343-2 015	524

¹ Începând cu exercițiul contabil 2018-2019, direcțiile generale au prezentat corecțiile viitoare estimate sub forma unui interval, unde valoarea minimă corespunde corecțiilor necesare pentru a aduce riscul rezidual sub 2 % în raport cu riscul la momentul plății, iar valoarea maximă corespunde corecțiilor necesare pentru a aduce riscul maxim raportat sub 2 %, la nivelul programului operațional. În rapoartele anuale de activitate, direcțiile generale prezintă corecțiile implementate în raport cu cheltuielile din exercițiul contabil (iulie N-iunie N+1) și corecțiile viitoare estimate în raport cu cheltuielile din anul calendaristic. Pentru a facilita comparația, auditorii au utilizat corecțiile viitoare estimate inițiale în raport cu cheltuielile din exercițiul contabil. Prin urmare, cuantumul corecțiilor viitoare estimate pentru exercițiul contabil nu corespunde sumelor comunicate pentru anul calendaristic în rapoartele anuale de activitate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor DG REGIO.

Tabelul 2 – DG EMPL

Exercițiul contabil	Corecții viitoare estimate ¹ <i>(cifre rotunjite, în milioane de euro)</i>	Corecții implementate <i>(cifre rotunjite, în milioane de euro)</i>
2015-2016	Niciuna	Niciuna
2016-2017	31	18
2017-2018	66	47
2018-2019	33-41	20
2019-2020	98-194	143
2020-2021	219-303	57
Total	447-635	285

¹ Începând cu exercițiul contabil 2018-2019, direcțiile generale au prezentat corecțiile viitoare estimate sub forma unui interval, unde valoarea minimă corespunde corecțiilor necesare pentru a aduce riscul rezidual sub 2 % în raport cu riscul la momentul plății, iar valoarea maximă corespunde corecțiilor necesare pentru a aduce riscul maxim raportat sub 2 %, la nivelul programului operațional. În rapoartele anuale de activitate, direcțiile generale prezintă corecțiile implementate în raport cu cheltuielile din exercițiul contabil (iulie N-iunie N+1) și corecțiile viitoare estimate în raport cu cheltuielile din anul calendaristic. Pentru a facilita comparația, auditorii au utilizat corecțiile viitoare estimate inițiale în raport cu cheltuielile din exercițiul contabil. Prin urmare, cuantumul corecțiilor viitoare estimate pentru exercițiul contabil nu corespunde sumelor comunicate pentru anul calendaristic în rapoartele anuale de activitate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor DG EMPL.

Acronime

DG REGIO: Direcția Generală Politică Regională și Urbană

DG EMPL: Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune

OLAF: Oficiul European de Luptă Antifraudă

RDC: Regulamentul privind dispozițiile comune

Glosar

Achiziție publică: achiziția de către un organism public sau de către o altă autoritate a unor bunuri, lucrări sau servicii prin intermediul unei proceduri deschise și competitive, cu scopul de a obține calitate și un raport optim costuri-beneficii.

Autoritatea de audit: entitate națională independentă responsabilă de auditul sistemelor și al operațiunilor din cadrul unui program de cheltuieli al UE.

Autoritatea de management: autoritate (publică sau privată) națională, regională sau locală desemnată de un stat membru să gestioneze un program finanțat de UE.

Buna gestiune financiară: gestiunea resurselor în conformitate cu principiile economiei, eficienței și eficacității.

Cerință esențială: 18 criterii utilizate pentru a evalua funcționarea unui sistem de gestiune și control și pentru a determina deficiențele semnificative. Criteriile sunt definite în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) nr. 480/2014 al Comisiei.

Colegiuitorii: Consiliul UE și Parlamentul European, care colaborează pe picior de egalitate pentru a adopta legislația UE.

Corecție financiară: măsură de protecție a bugetului UE împotriva cheltuielilor neconforme sau frauduloase, care constă în retragerea sau recuperarea de fonduri cu scopul de a compensa plățile efectuate în mod necuvenit către proiecte sau programe sprijinite de UE.

Corecții viitoare estimate: sumele care trebuie corectate pentru a reduce rata de eroare confirmată, fără a lua în calcul impactul avansurilor din instrumentele financiare, la cel puțin 2 % pentru fiecare program în parte.

Deficiență semnificativă: o deficiență pentru care sunt necesare îmbunătățiri semnificative ale sistemului și care expune fondurile la riscuri ridicate de nereguli. Existența unor deficiențe semnificative este incompatibilă cu o opinie de audit fără rezerve referitoare la funcționarea sistemului de gestiune și control.

Fondul de coeziune: fond al UE prin care se urmărește reducerea decalajelor economice și sociale din cadrul Uniunii prin finanțarea de investiții în statele membre al căror venit național brut pe cap de locuitor se situează sub 90 % din media UE.

Fondurile din domeniul coeziunii: fonduri ale UE care sprijină coeziunea economică, socială și teritorială în UE. Pentru perioada 2014-2020: Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane. Pentru perioada 2021-2027: Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune și Fondul pentru o tranziție justă.

Gestiune partajată: metodă de execuție a bugetului UE în cadrul căreia, spre deosebire de gestiunea directă, Comisia delegă sarcini de execuție statelor membre, păstrând însă responsabilitatea finală.

Operator economic: orice persoană fizică sau juridică sau o altă entitate care participă la implementarea asistenței din fondurile din domeniul coeziunii, cu excepția unui stat membru care își exercită prerogativele în calitate de autoritate publică.

Pachet de asigurare: set de documente pe care fiecare stat membru îl prezintă anual Comisiei cu privire la fondurile din domeniul coeziunii și care include conturile anuale, un rezumat, raportul de control, declarația de gestiune și o opinie de audit.

Politica de coeziune: politică a UE prin care se urmărește reducerea decalajelor economice și sociale dintre regiuni și dintre statele membre, prin promovarea creării de locuri de muncă, a competitivității întreprinderilor, a creșterii economice, a dezvoltării durabile și a cooperării transfrontaliere și interregionale.

Program operațional: cadru pentru implementarea proiectelor finanțate de UE într-o perioadă dată, reflectând prioritățile și obiectivele stabilite în acordurile de parteneriat încheiate între Comisie și fiecare stat membru.

Regulamentul de instituire a unui fond european: succesor propus al Regulamentului privind dispozițiile comune pentru perioada 2028-2034. Stabilește norme comune pentru numeroase fonduri ale UE care implică alocări naționale din bugetul UE, inclusiv cele patru fonduri din cadrul politicii de coeziune.

Regulamentul privind dispozițiile comune: regulamentul care stabilește normele aplicabile unui număr de opt fonduri ale UE, inclusiv celor patru fonduri ale politicii de coeziune. Regulamentul actual acoperă perioada 2021-2027.

Sistem de gestiune și control: structură în cadrul căreia se desfășoară activitățile de control pentru programele de cheltuieli ale UE.

Răspunsurile Comisiei

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2025-22>

Calendar

<https://www.eca.europa.eu/ro/publications/SR-2025-22>

Echipa de audit

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene prezintă rezultatele auditurilor sale cu privire la politicile și programele UE sau la diverse aspecte legate de gestiune aferente unor domenii bugetare specifice. Curtea de Conturi Europeană selectează și concepe aceste sarcini de audit astfel încât impactul lor să fie maxim, luând în considerare riscurile la adresa performanței sau a conformității, nivelul de venituri sau de cheltuieli implicat, evoluțiile viitoare și interesul politic și public.

Acest audit al performanței a fost efectuat de Camera de audit II – cameră specializată pe domeniile de cheltuieli aferente investițiilor pentru coeziune, creștere și incluziune – condusă de doamna Annemie Turtelboom, membră a Curții de Conturi Europene. Auditul a fost condus de domnul François-Roger Cazala, membru al Curții de Conturi Europene, sprijinit de Dirk Pauwels, șef de cabinet, și de Stéphanie Girard, atașată în cadrul cabinetului; Maria Eulàlia Reverté i Casas, manager principal; Jiří Beneš, coordonator; Aleksandar Latinov, coordonator-adjunct; Kevin Deceuninck și Christophe Grosnickel, auditori principali; Maja Stavreska, stagiară. Alexandra Mazilu a asigurat sprijin pentru concepția grafică.

François-Roger Cazala

Jiří Beneš

Aleksandar Latinov

Christophe Grosnickel

Kevin Deceuninck

Maja Stavreska

DREPTURI DE AUTOR

© Uniunea Europeană, 2025

Politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare este definită în [Decizia nr. 6-2019 a Curții de Conturi Europene](#) privind politica în materie de date deschise și reutilizarea documentelor.

Cu excepția cazului în care se precizează altceva (de exemplu, într-o mențiune separată indicând drepturile de autor), conținutul elaborat de Curtea de Conturi Europeană pentru care UE deține drepturile de autor face obiectul licenței [Creative Commons Atribuire 4.0 Internațional \(CC BY 4.0\)](#). Prin urmare, ca regulă generală, reutilizarea este autorizată cu condiția menționării adecvate a autorilor și a indicării eventualelor modificări. Reutilizatorul conținutului elaborat de Curtea de Conturi Europeană nu poate altera sensul sau mesajul inițial. Curtea de Conturi Europeană nu răspunde pentru eventualele consecințe ale reutilizării.

Este necesar să obțineți o permisiune suplimentară în cazul în care un anumit conținut prezintă persoane fizice ce pot fi identificate, de exemplu în cazul fotografiilor în care apar membri ai personalului Curții de Conturi Europene sau în cazul în care conținutul include lucrări ale unor terți.

Dacă se obține o astfel de permisiune, ea anulează și înlocuiește permisiunea de natură generală menționată mai sus și va indica în mod clar eventualele restricții de utilizare.

Pentru a utiliza sau a reproduce un conținut pentru care UE nu deține drepturile de autor, poate fi necesar să obțineți o permisiune în acest sens direct de la titularii drepturilor de autor.

Programele informatice sau documentele care fac obiectul unor drepturi de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, mărcile, desenele și modelele înregistrate, logourile și denumirile, sunt excluse din politica Curții de Conturi Europene referitoare la reutilizare.

Familia site-urilor instituționale ale Uniunii Europene care sunt incluse în domeniul europa.eu oferă linkuri către site-uri terțe. Deoarece Curtea de Conturi Europeană nu are control asupra acestor site-uri, sunteți încurajați să verificați politica aplicată de ele în ceea ce privește respectarea vieții private și drepturile de autor.

Utilizarea logoului Curții de Conturi Europene

Logoul Curții de Conturi Europene nu poate fi utilizat fără acordul prealabil al Curții de Conturi Europene.

HTML	ISBN 978-92-849-5942-6	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/2191357	QJ-01-25-055-RO-Q
PDF	ISBN 978-92-849-5943-3	ISSN 1977-5806	doi:10.2865/2456246	QJ-01-25-055-RO-N

REFERINȚA EXACTĂ

Curtea de Conturi Europeană, [Raportul special nr. 22/2025](#): „Corecțiile financiare în politica de coeziune – Un cadru complex și o singură decizie adoptată de Comisie până în prezent”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025.

Corecțiile financiare efectuate de Comisie, care reduc fără drept de apel finanțarea din partea UE către statele membre, sunt unul dintre instrumentele de protecție a bugetului UE împotriva cheltuielilor neconforme din domeniul coeziunii. Se preconiza că acest tip de corecții va deveni reacția standard la deficiențe semnificative. Comisia a avut nevoie de peste 10 ani pentru a adopta prima astfel de corecție (în septembrie 2025), în condițiile în care fiecare an din perioada 2014-2020 a fost afectat de un nivel semnificativ de eroare. Conform constatărilor Curții de Conturi Europene, cadrul juridic era complex și nu s-a îmbunătățit semnificativ pentru perioada 2021-2027. Existau neajunsuri și în aplicarea cadrului de către Comisie. Mai mult, raportarea nu era suficient de fiabilă, inclusiv în cazul corecțiilor viitoare estimate. Din această cauză, capacitatea Comisiei de a identifica și a corecta erori este supraestimată. Curtea recomandă Comisiei să aplice corecții în conformitate cu cadrul juridic, să asigure punerea în aplicare la timp și să îmbunătățească transparența și exactitudinea raportării.

Raport special al Curții de Conturi Europene prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE.

CURTEA DE
CONTURI
EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBURG

Tel. +352 4398-1

Întrebări: eca.europa.eu/ro/contact

Website: eca.europa.eu

Rețele sociale: @EUauditors